

Kuldīgas sportisti pusmaratonam trenējas kopā ar Latvijas labākajiem garo distanču skrējējiem: rīdzinieku **Valēriju Žolneroviču** un kuldīdznieku **Kristapu Bērziņu**.

➔ 4. lpp.



**Bulgārija: mazliet nobružāta, bet skaista.** 12 cilvēku kompānija tur nedēļu atpūtās. Stāsts par piedzīvoto un to, kas jāņem vērā, tur ciemojoties.

➔ 10. lpp.

# Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Cena  
0,68 eiro

Nr. 84  
(11 466)

Piektdiena, 2019. gada 26. jūlijs

## Alsunga neatbalsta, Skrunda – par sadarbību, Kuldīga klusē



Alsungas novada domes priekšsēde Daiga Kalniņa VARAM ministram Jurim Pūcem, Kuldīgas un Skrundas novada deputātiem skaidro, kādēļ alsundznieki teritoriālās reformas modeli neatbalsta.

Turpinājums ➔ 3. lpp.

Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas (VARAM) pārstāvju un ministra Jura Pūces konsultācijā par administratīvi teritoriālo iedalījumu Kuldīgas novada domē tikās mājīnieki, Alsungas un Skrundas novada deputāti. Bet, nesaredzot iespēju ministrijas ieplānotajā kaut ko korigēt un norādīt, ka tikšanās izskatās formāla, Alsungas deputāti sapulci pameta jau pirms tās beigām.

Pēc ministra skaidrojuma par reformas nepieciešamību un dažādiem statistikas datiem, kas rāda, kā piedāvātais modelis ļaus ietaupīt valsts naudu, vārds tika dots deputātiem.

Kuldīdznieki nevēlējās izteikties, bet Alsungas un Skrundas novada vadītājas savu viedokli pauda. Alsundznieku nostāja –

neapmierina tāds modelis, kurā Alsungas teritoriju paredzēts pievienot Kuldīgas novadam. Skrundas domes priekšsēde Loreta Robežniece stāstīja, kas būtisks paveikts, lai novads spētu arī pēc reformas attīstību turpināt jau kā Kuldīgas novada daļa.

**Jolantas Hercenbergas teksts un foto**

**Kuldīgā atkal deg automašīna. Šoreiz tā neesot ļaunprātība.** ➔ 3. lpp.

**Kaimiņu kildas.**

Kā tās rodas, pie kā noved, kā mazināt?

Kuldīgas iecirkni pērn reģistrētie konflikti:

**227** sadzīves strīdi  
no tiem kaimiņu starpā **32**

➔ 6.–7. lpp.

**Pirmdien, 29. jūlijā:**

- Pa lībiešu krastu.
- Vīna pagrabs Kabiles muižā.
- Ko domā tautieši Vācijā.
- Jaunieši vasarā strādā.



ISSN 1407-9755

## REDZĒJUMS

## Kaimiņus neizvēlas

Lāsma Reimane,  
tālr. 63350568,  
reimane.lasma@gmail.com



Kaimiņu sētā suns kaitinošāks, bērni kliež skaļāk, zāle garāka vai – tieši pretēji – otram pagalms skaistāks. Ir daudz dažādu iemeslu, kāpēc blakus dzīvojošie savā starpā nesatiek. Ir pat dzirdēts, ka daudzdzīvokļu mājas iemītnieki saka šķējušies pašu organizētā sētas sakopšanā. Daļa to sakopusi, un tagad cieš tie, kuri sētas labiekārtošanā nav piedalījušies, jo tiek uzskatīti par ļaunajiem, slinkajiem vai vienaldzīgajiem.

„Dažreiz nepalīdz ne draudzīgas, ne draudīgas sarunas.”

Bieži vien strīdi rodas par sīkumiem, taču pārvēršas par lieliem konfliktiem un pat rada vēlmi mainīt dzīvesvietu. Šāda situācija liecina arī par to, ka cilvēki nevēlas vai neprot kaimiņu attiecības veidot. Bet dažreiz nepalīdz ne draudzīgas, ne draudīgas sarunas un neatliek nekā cits, kā iesaistīt likumsargus, izlikt videokameras un meklēt pierādījumus, nonākot pat līdz tiesai. Tas var šķist prātam neapverami, bet arī tā notiek. Pati neesmu ar kaimiņiem strīdējusies – tie vienmēr bijuši draudzīgi noskaņoti. Bet pēdējā laikā dzirdēts ļoti daudz pretēju piemēru. Vai tiešām neprotam sadzīvot?

Piekrītu tam, ka labi kaimiņi ir liela veiksmē, īpaši daudzdzīvokļu namos. Ir dažādi ieteikumi, kā saglabāt labas attiecības, piemēram, sveicināties, otram palīdzēt, dalīties ar rudens ražu, visiem kopā sarūpēt rotājumu sakopšanai, sarīkot pagalma svētkus utt. Bet vai tas palīdz, ja iemītnieku ļoti daudz un ir tikpat daudz viedokļu?

Piedaloties pagastu iedzīvotāju sapulcēs, arī tur viena no tēmām ir kaimiņu attiecības un pašvaldības izziņotā akcija *Vai pazīsti savu kaimiņu*. Cik pazīstam vai nepazīstam cilvēkus sev apkārtnē? Laukos domas dalās. Daļai tas var šķist labi, ka viens par otru daudz zinām un tūlīt redzam, ja sētā ienācis kāds svešs. Daļai tā var šķist pārāk liela jaukšanās privātajā dzīvē. Tomēr zināmi daudzi piemēri, kad kaimiņš ziņojis, ka prom tiek nests velosipēds vai cita vērtīga manta. Tajā mirklī esam priecīgi, ka kāds to pamanījis un zādzību novērsis, bet pretēji var būt tad, kad kaimiņš dzirdējis vai redzējis to, kas nebūtu jādzird vai jāredz.

Grūti pateikt, kā būtu pareizāk, bet šķiet: ja notiek kaut kas aizdomīgs, tad gan tam jāpievērš uzmanība un mēs nedrīkstētu būt vienaldzīgi.

## MUMS RAKSTA

## Vai kāds vēl atceras?

Skatoties Latvijas armijas simtgades lielkoncertu, iedomājos par Kuldīgas novadniekiem, kas piedalījušies Latvijas atbrīvošanas cīņās, dienējuši Latvijas armijā un veicinājuši bruņoto spēku izaugsmi.

Šķiet, ka mums vairāk pazīstamas tādas personības kā ģenerāli Mārtiņš Peniķis un Mārtiņš Hartmanis, pulkvedis Krišs Ķūķis. Taču ir vēl viens, manuprāt, nepelnīti piemirsts – Kuldīgā lauksaimnieka ģimenē dzimušais ģenerālis Andrejs Mārtiņa dēls Bubinduss (1891–1942). Ir ziņas, kas vēsta, ka Bubindusiem Kuldīgā īpašumā bijusi ēka Liepājas ielā 50, pēc citām ziņām – Liepājas ielā 53. Ja Andreja tēvs bijis lauksaimnieks, kur atradās viņa saimniecība? Varbūt kāds vēl atceras, kura ēka (varbūt abas nosauktās) Bubindusiem piederējusi?

Tāpat ir jautājums, vai kāds atpazīst cilvēkus fotogrāfijā. Zināms tikai tik daudz, ka tajā redzamā esot Kuldīgas Bubindusu ģimene. Ļoti iespējams, ka



tā ir cita, nevis ģenerāļa ģimene, jo Kuldīgā un novadā pirms 2. pasaules kara dzīvojuši ļoti daudzi ar šādu uzvārdu. Varbūt kāds kaut ko atceras par Bubindusiem, kuri 30. gados dzīvojuši Rendas pagasta *Krastmaļos* vai Kuldīgas pagasta *Pukudruvās*, *Puķukalnos* un *Biežās*?

Ģenerālis Andrejs Bubinduss savu dzīvi beidza izsūtījumā Per-

mas apgabala Usoļlagā, kur pēc kara tribunāla lēmuma tika nošauts. 1993. gadā Kuldīgas pilsētas valde ierosinājusi vākt ziedojumus piemiņas plāksnes izgatavošanai, taču acīmredzot nekā nav iznācis. Interesanti, ko šodien par ģenerāļa Bubindusa piemiņas saglabāšanu domā Kuldīgas novada dome.

Atis Gunivaldis Bērtiņš

## AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

## Vai mēdzat ceļot? Kā ir visērtāk?



**Dagnija Sideja**, grāmatvede un pensionāre:

– Es ceļoju, bet uz ārzemēm reti. Šovasar neplānoju nekur doties. Šad tad izbraucu uz skaistām vietām Latvijā, bet esmu bijusi arī Dānijā un Austrijā. Mani vienkārši nogurdina visa tā braukšana. Labāk atpūšos tepat netālu, piemēram, pie ezera Īvandē. Braucu uz Paduri, Ēdoli, Alsungu, arī Kuldīgā var atpūsties. Nav nemaz jādodas tālu. Es braucu ar mašīnu, ja vīrs piesakās kā šoferis.



**Kitija Dreikšena-Eičtena**, strādā valsts iestādē:

– Ceļoju, bet šovasar vēl neesmu nekur bijusi. Plānoju aizbraukt pie draugiem uz Vāciju, pēc tam apskatīt Franciju, Nīderlandi. Ar ģimeni vislabāk ceļot lidmašīnā, jo bērni mazi un ar autobusu vai mašīnu tad ir grūti.

Arī pa Latviju ceļoju, tad gan ar mašīnu. Vislabāk ceļojumos redzēt to, kā mums pašiem nav. Man vairāk patīk braukt uz Turciju, jo vīram tur radi un viņiem cits dzīvesveids. Man varbūt nebūs interesanti Vācijā, jo mēs dzīvojam līdzīgi, bet vīram atkal tur patīks.



**Dzintra Megne**, pensionāre: – Ceļoju, kur iegribas. Iepriekšējā gadā devos uz Horvātiju, šogad taisos oktobrī uz Taizemi. Es parasti ceļoju ar grupu. Vienīgais – trūkst valodu zināšanu. Paklausoties, ko saka grupā, labāk ir braukt ar mašīnu: vairāk redz, var mainīt virzienus, ja pēkšņi izdomā. Mēs tikai lidojam ar lidmašīnu un braucam ar autobusu. Vissvarīgāk ir apceļot Latviju – te tik daudz skaistu vietu! Bijām Latgalē, un tur ir ļoti skaisti.



**Beatrise Miežīte**, skolniece:

– Es ceļoju maz. Tikko biju Baldonē uz *Waterfest*. Esmu bijusi Lietuvā, Zviedrijā, Igaunijā. Ar ģimeni un skolu ceļoju ar autobusu, mašīnu, uz Zviedriju ar prāmi. Šovasar vairs neplānoju nekur doties. Man patīk citās pilsētās

kaut ko apskatīt, piemēram, muzejus. Manuprāt, daudzi brauc uz ārzemēm, bet savu zemi nemaz nav apskatījuši.



**Akvelīna Klampe**, skolniece:

– Es bieži neceļoju, pārsvarā sēžu mājās. Vasaras sākumā ar ģimeni biju Siguldā, izbraucām ar vagoniņu. Reti kur braucam, jo nevienam nav laika. Man ceļojumos visvairāk patīk iebraukt benzīntankos pēc kafijas un labi pavadīt laiku kopā ar tuvajiem. Ar draugiem braucu uz koncertiem, šogad bijām uz *Republikas tūres* koncertu.



**Iveta Hildebrante**, atgriezies no Norvēģijas:

– Ceļoju, biju Norvēģijā un Īrijā. Ar vīru nesen atbraucām uz Latviju dzīvot un esam lielos darba meklējumos. Iepriekšējā vasarā bijām Itālijā, aizpagājušajā – Francijā. Ceļoju ar ģimeni, visērtāk braukt ar mašīnu, jo tad atkrīt viesnīcas, laika ierobežojums. Braucam ar *busiņu* vai lielo mašīnu, matraci un plītiņu iekšā, līdzī teltis un laivas. Tā vislabāk. Gandrīz divus mēnešus esmu Latvijā, esmu bijusi Zemgalē, Latgalē, svētdien dosimies uz Sāremā Igaunijā. Savu zemi ir svarīgi apceļot, vienīgi pietrūkst jau gatavu ceļojumu maršrutu.

Elīna Elza Kļava, Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

## FOTOKOMENTĀRS



Libiešu saieta  
namā uzrakstos  
arī libiešu valoda.

Mārites Milzeres teksts un foto

## LABOJUMS

Atvainojos, ka 24. jūlija *Kurzemnieka* 1. lappusē tehnisku iemeslu dēļ nepareizi norādīts numura iznākšanas datums.

Redaktora pienākumu izpildītāja  
Inguna Spuleniece

## IEPRIECA

## KĀRTĪGS DARBS

Kāds autovadītājs slavē uzņēmuma *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* greideristu, kurš nesen strādājis Īvandē un Ēdoles ceļos: „Reti gadās redzēt, ka ceļš nogreiderēts tik labi – strādāts pēc labākās sirdsapziņas. Braucu no Ķimales uz Paduri un no Līzesmuižas uz Apuzēm kā pa asfaltu!”



## Alsunga neatbalsta, Skrunda – par sadarbību, Kuldīga klusē

(Sākums 1. lpp.)

**VARAM ministrs Juris Pūce vairāk nekā stundu Kuldīgā trim pašvaldībām skaidroja administratīvi teritoriālās reformas nepieciešamību.**

Tā kā visas iepriekšējās sevi pierādījušas kā neefektīvas, pārmaiņas esot nepieciešamas. Tika rādīti dažādi statistikas dati, piemēram, iedzīvotāju skaita mazināšanās, izņemot Pierīgu un Rīgu, vidējā vecuma palielināšanās u.c., kas signalizē, ka neko nemainīt nedrīkst. Ministrs pieļāva, ka iedzīvotāju dzīves līmenim jaunā reforma varētu arī nedot milzu uzlabojumu, bet vismaz nodrošinātu to, ka tas nepazeminās.

Arī ekonomģeogrāfs Jānis Turlajs argumentēja reformas vajadzību, ar kartēm ilustrēja situāciju un prognozes, kā Latvijā attīstīsies dažādi procesi. Piemēram, kā pēc noteiktām tendencēm mainīsies iedzīvotāju skaits, vidējais vecums, uzņēmējdarbības vide, nodokļu ieņēmumi utt. Viņš skaidroja, ka viens no reformas mērķiem ir administratīvās izmaksas pārvirzīt uz to, lai cilvēkiem līdz novada centram jānokļūst pēc iespējas mazāk, jo daudz ko var nokārtot attālināti. Skolēnu skaita samazināšanās un ļoti mazu skolu saglabāšana pazemina zināšanu līmeni un nepietiekamas slodzes dēļ grauj skolotāja profesijas prestižu. J.Turlajs arī sacīja: ar Ventspils novada deputātiem runājuši, ka reforma ir iespēja Jūrkalni pievienot Kuldīgas novadam, un tas nāktu par labu suītu kultūras

saglabāšanai un attīstībai.

Alsungas novada priekšsēde Daiga Kalniņa runāja deputātu vārdā (tie bija ieradušies pilnā sastāvā), ka neatbalsta sava novada pievienošanu Kuldīgai, kā to paredz reforma. Arī D.Kalniņa uzskatāmi rādīja vairākus statistikas datus, kas apliecina, ka novada attīstība ir laba, vairāki rādītāji pat labāki nekā Kuldīgai un Skrundai. Viņa norādīja, ka iecerētā reforma varētu iedzīvotājiem pasliktināt pieeju pakalpojumiem, palēnināt šīs vietas attīstību, atņemt iedzīvotājiem iespēju lemt par sevi, samazināt piederības un atbildības izjūtu.

Skrundas novada domes priekšsēde Loreta Robežniece apzinās, ka daudzās jomās sadarbība vajadzīga, tādēļ teritorijas apvienot būtu lietderīgi, tomēr nodrošinot to, lai necieš no centra tālāk dzīvojošie. Viņa norādīja, ka iedzīvotājiem ir svarīgs labs sabiedriskais transports.

Ministrs J.Pūce sacīja, ka pašvaldībā strādājošo skaitu reforma varētu samazināt par 7–10%. L.Robežniece jautāja, vai darba zaudējumā viņiem būs kāds *drošības spilvens*. J.Pūce atbildēja, ka par to tiek domāts. Viņš to neredz kā naudas izmaksu, bet gan programmu, kas palīdzētu pārkvalificēties, papildināt zināšanas un atrast citu darbu.

Plašāku Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novada domes priekšsēžu viedokli lasiet 29. jūlija *Kurzemniekā*.

**Jolanta Hercenberga**

## Skaistas lietas interjeram

Kuldīgā, Pilsētas laukuma stūrī pretī puķu tirdziņam, iemājojis veikals *Homedeko*, kurā var iegriezties ar ideju par dāvanu vai svētku noformējumu. Veikalu atvērusi rīdziniece Lāsma Muižniece, kura veiksmīgas darbības gadījumā, iespējams, kļūšot par kuldīdzniecei.



Jaunatvērtā veikala *Homedeko* īpašniece Lāsma Muižniece no Rīgas atzīst: nav viegli uzdrošināties atvērt veikalu pilsētā, kurā pašai viss svešs, bet nu to izdarījusi un cer, ka tas šeit paliks uz ilgiem laikiem.

Plauktos redzami dažnedažādi mājas dekori, interjera priekšmeti, vāzēs stāv grieztie ziedi, ir speciāls plaukts dārza lietām. „Pagājušajā vasarā izveidoju interneta veikalu *Homedeko.lv*, līdz šim preces tirgoju tikai vairumā, bet visu laiku skatījos uz šo pusi. Vairumtirdzniecībā daudzi klienti bija tieši no Kurzemes, un, liekot informāciju internetā, redzēju, ka to visvairāk apskatījuši Kurzemes cilvēki. Kuldīgā nevarēju atrast piemērotas telpas, līdz uzzināju, ka atbrīvosies šīs. Izdomāju, ka jāpamēģina,” stāsta L.Muižniece.

Reizi nedēļā te strādās pati īpašniece, pārējā laikā floriste Inga Kobzare no Skrundas puses: „Piecus gadus darbojos floristikā, bet tad iestājos bezdarbniekos, pamācījos, atpūtos un pēkšņi feisbukā ieraudzīju darba piedāvājumu – laikam tieši to gaidīju. Piezvanīju Lāsmai, satikāmies, un

viņa mani pieņēma.”

L.Muižniece cer, ka veikals šeit ir uz ilgiem laikiem, jo tādā gadījumā plāno pati pārvākties uz dzīvi Kuldīgā: „Esmu dzimusi, augusi rīdziniece, un man pat nav lauku, bet Rīga man nepatīk, tāpēc gribētu pārcelties.” Viņa beigusi floristu kursus, mācījusies par dizaineri, veidojusi dizainu vairākiem naktsklubiem, taču tas esot tikai hobijs, jo uzņēmējdarbība tuvāka.

Izvēlēties interjera skaistumlietas L.Muižniece pārsvarā dodas uz Amsterdamu, bet dažas preces, piemēram, dārzam, tiek iepirktas arī no ražotājiem citur Eiropā, tostarp Polijā. „Mēs piedāvājam arī dekorēt svētku vietas,” piebilst *Homedeko* īpašniece. Par klusajiem ziemas mēnešiem L.Muižniece mazliet bažījās, bet cer tos atdzīvīnāt ar meistarklasēm.

**Antra Grīnberga, Lāsma Reimanes foto**

### NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

#### Nepļauti latvāņi un bīstams koks

Stāsta Skrundas novada pašvaldības policijas inspektors Ģirts Miksons.

**15. jūlijs.** Dzeldā kļūstot nevesels kaķis. Skrundā vairākos īpašumos nav nopļauta zāle, kā to paredz saistošie noteikumi. Jaunmuižā kādā iznomātā īpašumā neesot nopļauti latvāņi. Lēnās nav nozāģēts bīstams koks.

**16. jūlijs.** Mums ziņo par jauniem, kurš nepildot tiesas lēmumu par piespiedu darbu stundām. Kādā būvobjektā uz zemes esot sakrautas azbesta šīfera loksnes. Atbildīgie noskaidroti, loksnes savāktas.

**17. jūlijs.** Iedzīvotāju sūdzību dēļ Saldus dzīvnieku patversme *Oposums* ķer kļūstošos, nesterilizētos kaķus. Notverti seši. Skrundā atrasta motocikla numurzīme, nododam īpašniekam. Skrundas pagastā mājlopi esot izbradājuši cita īpašnieka laukus.

**18. jūlijs.** Jaunmuižā kādā karjerā, iespējams, notiekot nesaskaņota darbība. Kādu sievieti, kura ārstējās Rīgas psihiatriskajā slimnīcā, palīdzam sociālajam dienestam nogādāt uz Skrundu. Mums ziņo par mazu bezsaimnieka kaķi, kas skraidot pa sētu Raiņa ielā. Sēņotājs Rudbārzu mežos esot atradis lādiņu, bet tas neapstiprinās, jo lādiņu nebija iespējams atrast.

**19. jūlijs.** Raņķu pagasta Smilgās sabojāta automašīna, iesaistās Valsts policija. Skrundā, Liepājas ielā, kāds vīrietis pamanīts pamatīgā reibumā. Mums ziņo par nenopļautiem latvāņiem Jaunmuižā. No Skrundas pagasta atkārtoti ziņo par nepieskatītiem mājlopiem, kuri izbradājuši blakus īpašumu.

## Deg mašīna, bet pēc ļaunprātības neizskatās

Naktī uz ceturtdienu Kuldīgas uzņēmuma *IMA autoserviss* teritorijā Virkas ielā ugunī cietušas divas automašīnas. Valsts policija to izmeklē, uzņēmuma īpašnieks Imants Rukuts skaidro, ka, visticamāk, pirmā automašīna aizdegusies kādas elektronikas kļūmes dēļ.



Šādi ceturtdienas rītā Kuldīgā izskatījās *IMA autoservisa* stāvvietā nodegušais auto, no kura cietis arī otrs blakus.

I.Rukuts nezina, kurš par ugunsgrēku ziņojis Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestam, bet, kad naktī paziņots viņam un viņš ieradies notikuma vietā, degošais auto jau bija nodzēsts. „Kadiljaks ir nodedzis, bet otrai mašīnai bojāts tikai spogulis un krāsojums. Tās ir klientu mašīnas, kas stāvēja pie mums stāvlaukumā. Kadiljaku kādas divas nedēļas nebijām aizmikuši, jo gaidījām detaļas. Videokamerās izskatījāmies no visām pusēm, kas

naktī noticis. Neko aizdomīgu tuvumā nemanījām. Arī apsardzes sensori nostrādāja tikai tad, kad atbrauca ugunsdzēsēji. Visticamāk, auto aizdedzies no elektronikas. Es domāju, ka tā nav ļaunprātīga dedzināšana, bet policijas eksperti strādāja visu nakti. Gan jau ekspertīze noteiks aizdedzšanās iemeslu.”

**Jolanta Hercenberga  
Lāsma Reimanes foto**

# Trenējas kopā ar Latvijas labākajiem

Otrdienas vakarā Kuldīgas sportisti trenējās reizē ar diviem Latvijas labākajiem garo distanču skrējējiem: mājinieku Kristapu Bērziņu un rīdzinieku Valēriju Žolneroviču.

## KULDĪGĀ KĀ MĀJĀS

Lai pieveiktu skrējiena „Bigbank” Skrien Latvija Kuldīgas pusmaratona jauno distanci un dotu iespēju sadraudzēties, sporta klubs *Katrīna* un pusmaratona organizatori bija sarīkojuši koptreniņu. Tāpat kā visas iepriekšējās, arī jauno trasi V.Žolnerovičs novērtēja pozitīvi. Viņam vairākus gadus piederēja Kuldīgas pusmaratona rekords, līdz pērn to laboja Dmitrijs Serjogins.

„Trase, šķiet, kļuvusi ātrāka; ja ne ātrāka, tad citādāka. Tā ir odziņa tiem, kam nepatīk viens un tas pats,” sacīja Valērijs. „Kuldīgā ir forši atgriezties. Var teikt, ka man šī ir *vismājīgākā* trase, jo te vienmēr jūtos gaidīts – kā mājās. Kurzemieki it kā nav dikti sabiedriski, bet Kuldīgā ir kaut kā citādāk. Parasti šis bijis karstākais pusmaratons, taču tagad jāpierod, ka sacensības notiks vakarpusē, un tas noteikti vedinās uz augstvērtīgākiem rezultātiem.”

## KOMPĀNIJĀ LABĀK

Ar pazīstamajiem sportistiem kopā



Kuldīgas skrējēji gatavojas pusmaratonam.

izskriet jauno trasi devās kupls pulks vietējo – gan pieredzējušie, gan tie, kuri trenēties tikai sāk. Gustavs Blūms spēlē florbolu, taču arī skrien. „Pusmaratonā piedalījos jau pagājušajā gadā, tāpēc atnācu labāk sagatavots. Bija interesanti trasi izskriet kompānijā – daudz la-

bāk nekā vienam. Varēju iepazīties un aprunāties ar citiem. Es skriešu piecus kilometrus un centīšos pārspēt pagājušā gada rezultātu, kas bija apmēram 25 minūtes. Skrienu jau sešus gadus, un man patīk, jo tā varu vairāk sevi attīstīt. Nosaku sev laiku un cenšos to katru reizi

pārspēt,” atklāja G.Blūms.

## AICINA LĪDZI DRAUGUS

Kuldīdzniece Līga Zeme par koptreniņu izlasījusi internetā un uzaicinājusi draugus Agnesi un Raiti, ar kuriem iepazīsies

sacensībās *Stirnu buks*. „Vienatnē sāku skriet 2016. gadā, jo sapratu, ka kaut ko vajag darīt sev. Manas kolēģes jau skrēja, bet es nevarēju saņemties. Sākums nebija viegls – pat divus trīs kilometrus grūti noskriet, taču tā vairs nav. Lielākoties skrienu, bet šad tad arī izbraucu ar riteni. Parasti trenējos reizē ar kolēģi un draudzeni Ilzi, mēs viena otru motivējam noskriet arvien lielāku distanci, un tas arī izdevās. Tagad Ilze audzina meitiņu, un es gaidu viņu atpakaļ ierindā, tāpēc skrienu atkal vienatnē. Bet tas nav slikti, jo tā var sakārtot domas un izskriet visu, kas sakrājies darbā,” stāsta L.Zeme.

„Iepriekš kluba treniņiem neiznāca pievienoties, bet tagad tieši ir atvaļinājums. Man treniņš ļoti patika: kopā skrienot, rodas sacensības gars un distance paiet ātrāk. Ir jauki skriet ar labākajiem – centos turēt līdzi, un kopības izjūta motivēja skriet ātrāk. Kuldīgas pusmaratonā piedalīšos trešo reizi. Iepriekš skrēju piecus kilometrus, šogad izvēlējos desmit, un mērķis ir to izdarīt ātrāk par stundu. Ļoti ceru, ka nebūs karsti, jo man patīk skriet vēsā laikā. Ir arī vēlme noskriet pusmaratonu, bet tad, kad jūtīšu, ka to varu,” saka Līga.

Antras Grīnbergas teksts un foto

# Autobusu satiksmē būs pārmaiņas

Izsludināts iepirkums par sabiedriskā transporta pakalpojumiem no 2021. līdz 2030. gadam, un pretendenti var sākt Autotransporta direkcijai (AD) iesniegt piedāvājumu regulāriem pasažieru pārvadājumiem ar autobusu.

## LĒTĀKIE, BET LABĀKIE

Kā informē AD, konkursā tiks vērtēts saimnieciski izdevīgākais variants, kurā cena veido 40%, bet tehniskais piedāvājums – 60%. Svarīgs kritērijs būs autobusu vecums: vidējais nedrīkstēs pārsniegt deviņus gadus, bet viena atsevišķa autobusa vecums – 15 gadus. Tiks ņemts vērā, kā transportlīdzekļi pieejami cilvēkiem ar funkcionāliem traucējumiem, kāds ir autobusu tehniskais iekārtojums, pakalpojumu kvalitāte un drošība, tostarp videonovērošana un GPS, bezskaidras naudas norēķinu iespējas, vizuālā un audio informācija par pieturvietām utt.

Pretendenti var pieteikties līdz 9. septembrim. Rezultāti būs zināmi novembrī, un jau decembrī varētu slēgt līgumus, ja vien par iepirkumu nebūs strīdu.



Autobusu pakalpojumiem izsludināts jauns iepirkums, bet vēl grūti prognozēt, kādi pa Kurzemi brauks pēc 2021. gada, taču tiem prasīta augsta kvalitāte.

## ARĪ BEZ MAKSAS

Nākotnes koncepcija ir iedzīvotājus no privātā automobiļa pārsēdināt uz konkurētspējīgu, kvalitatīvu, pieejamu, ērtu un drošu sabiedrisko transportu, uzsver AD valdes priekšsēdis Kristiāns Godiņš. No 2021. gada tiks ieviesti arī tādi komerciālie maršruti, kuros valsts nedotēs un kuros visi izdevumi būs uzņēmuma pašrīks. Tāpat jauninājums būs bezmaksas transports mazapdzīvotos lauku apvidos.

## VISI BŪS REĢIONĀLIE

Kurzemes plānošanas reģiona sabiedriskā transporta nodaļas vadītāja Vaira Brūdere skaidro: „Vēl pirms iepirkuma esam maršrutu tīklu Kurzēmē sākuši sakārtot kompleksi. Vietējos maršrutos bijušo rajonu teritorijā izmaiņu nav – tās notiek pēc pašvaldību pieprasījuma, ja kādā vietā vajag papildu reisu. Bieži izmaiņas rodas līdz ar skolu tīkla pārveidi.”

Turpmāk maršruti vairs netiks dalīti, bet visi būs reģionālas

nozīmes – konkursā tos piedāvā vienā paketē. Kurzeme sadalīta šādās lotēs: Liepāja (viss bijušais rajons), Kuldīga un Saldus, kā arī Ventspils, Talsi un Tukums. Pārvadātājiem būs jānodrošina gan vietējie, gan starppilsētu maršruti. Līdz ar to uzņēmums varēs labāk izmantot savus resursus.

## VISVAIRĀK UZ RĪGU

„Tālsatiksmē galvenais ir pasažieri ātrāk nogādāt līdz mērķim, ievērojot atļauto braukšanas ātrumu,” turpina V.Brūdere. „Mums populārākais maršruts ir Kuldīga–Rīga, kurā pēdējā laikā braucēju skaits ievērojami aug. Ātrāk par 2,5 stundām līdz šim nav varēts aizbraukt. Jaunajā maršrutu tīklā paliks visi kuldīdznieku iecienītie maršruti uz Rīgu, tostarp no Virkas un Priedaines (ar samazinātu pieturu skaitu, lai ceļā īsāks laiks). Ņemot vērā pasažieru plūsmu, mainīts maršruts caur Jūrmalu. Liels prieks, ka sadarbībā ar Alsungas un Pāvilostas pašvaldību izdevās saglabāt Pāvilostas–Rīgas maršrutu, ko direkcija gribēja saīsināt, reisu sākot no Kuldīgas. Pierādījām, ka Pāvilosta un Alsunga vēl nav kaut kādi ciemi, bet ir novadu centri, un arī no turienes cilvēki dodas uz citām pilsētām. Ir dienas, kad

brauc 14 pasažieri, un reizes, kad nebrauc neviens.”

## VILCIENOS VĒL NESĒDINĀS

Jaunums iepirkumā tas, ka pašreizējais Priedaines–Rīgas maršruts tiks pagarināts līdz Pāvilostai, kā arī šis autobuss nebrauks caur Jūrmalu.

AD mērķis ir autobusu maršrutus mazināt tur, kur vienlaikus kursē vilcieni. V.Brūdere norāda, ka Kurzemi tas skar maz. Ir pārspriestas izmaiņas maršrutā Kuldīga–Rīga caur Tukumu. Piemēram, autobuss no Kuldīgas iet tikai līdz Tukumam, tad braucēji pārsēžas vilcienā. Tomēr izmaiņu nebūs, kamēr šajā līnijā kursēs vecie vilcieni, kuros grūti iekāpt. Garais un ilgaus maršruts caur Jūrmalu atstāts, ņemot vērā to, ka visiem galamērķis nav Rīga. Daudzi kuldīdznieki brauc uz Vaivaru vai citām Jūrmalas medicīnas iestādēm ārstēties, savukārt daudzi kandavnieki tur arī strādā. Vēl ar AD runāts par eksperimentālo reisu pietkdienu vakaros un pirmdienu rītos no Kuldīgas uz Skrundu, kad tālāk uz Rīgu kursē pasažieru vilciens.

Daina Tafelberga Lāsma Reimanes foto

# Auklēt mājās ir strādāt divās maiņās

Izglītības kvalitātes valsts dienesta reģistrā no Kuldīgas novada ir vairāk nekā 100 aukļu, bet aktīvi darbojas mazliet vairāk par 20, informē domes izglītības pārvaldes speciāliste Valda Krauze. Savukārt kuldīdznieces, sertificētas aukles Ilva Taurīte un Agnese Frēliha stāsta, kā šādu darbu sākušas un kas tajā sagādā prieku.

## BRĪVAS VIETAS IR PELČOS UN PADURĒ

Ja bērnam no pusotra gada pašvaldība nespēj nodrošināt vietu pirmsskolas izglītības iestādē, tā piemaksā par sertificētas aukles pakalpojumiem. Kuldīgas novadā pašlaik tie ir 174,68 eiro mēnesī.

Kā skaidro izglītības pārvaldes speciāliste Valda Krauze, summa tiek aprēķināta, sākoties jaunam mācību gadam, un par aukles palīdzību tiek piešķirts tikpat, cik par bērna uzturēšanos pašvaldības bērnudārzā. Lai to saņemtu, mazulim un vismaz vienam no vecākiem vai to likumiskajam pārstāvim dzīvesvietai jābūt deklarētai novadā.

V.Krauze stāsta, ka pērn septembrī vietu bērnudārzā pietrūcis deviņiem mazuļiem, kurus ar šādu atbalstu pieskatījušas aukles. Tad katru mēnesi pakalpojuma saņēmēju skaits audzis, un jūnijā atbalsts izsniegts par 49 bērniem. Vairumam uzaicinājums no septembra apmeklēt bērnudārzu jau izsūtīts, tādēļ tad skaits atkal sarūkot. No 2017. gadā dzimušajiem rindā bija pieteikti 216 mazuļi, un 36 no tiem pašvaldība pagaidām bērnudārzu piedāvāt nespēj. V.Krauze skaidro, ka daļa ģimeņu, kurām ir iespēja izvadāt, izvēlas, ka bērniņš apmeklēs V. Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas Padures filiāles pirmsskolas grupu vai Ābelītes filiāli Pelčos. Tur brīvas vietas vēl esot. Vēlmi vest bērnu uz Paduri jau izteikuši 11 vecāki, bet uz Pelčiem – astoņi.

## Pēc apstākļiem, vēlmēm un vajadzībām

Agnese Frēliha ir sertificēta aukle vairāk nekā gadu. Pirmie mazuļi jau dabūjuši vietu bērnudārzā, un patlaban viņa pašvaldības atbalstu saņem par diviem.

### PAR LOTERIJĀ LAIMĒTO

Agnese pēc profesijas ir šuvēja, bet gribējusi ko mainīt. Tā kā viņas mamma ir auklīte jau vairākus gadus, Agnese zinājusi, kāds ir šis darbs, un gribējusi to izmēģināt arī pati. „Latvijas maiznieks” rīkoja loteriju, es pirkto maizi un reģistrēju čekus. Vinnēju 100 eiro un par tiem izgāju aukļu kursus.”

### VISS KĀ ĢIMENĒ

A.Frēlihai pašai ir divi bērni: meitai 15 gadu, dēlam seši. „Rojš man ir lielākais palīgs, jo viņš ar mazuļiem spēlējas. Mums viss notiek kā ģimenē: kopā gatavojam ēst, ejam laukā, uz veikalu. Esmu iegādājusies dvīņu ratus, lai varu iziet ar abiem. Viss notiek pēc apstākļiem, vēlmēm un vajadzībām – es pielāgojos. Bieži ir tā, ka viens guļ, otram tajā laikā miedziņš nenāk. Kad pirmais ceļas, otrs čuč – katrs savā režīmā. Reizēm kāds aizmieg uz spilveniem, multeni



Auklītei Agnesei Frēlihai lielākais palīgs esot sešgadīgais dēls Rojs, kurš arī Kurzemnieka viesošanās reizē spēlējas ar mazo Marselu.

skatoties. Es jau nemodināšu augšā tāpēc, ka nav guļamais laiks. Arī nelikšu gulēt, ja miedziņš nenāk. Tāpat ēst dodu, ko nu katrs grib.”

Agnesei šis darbs esot ļoti piemērots, jo patīkot dienas pavadīt ar bērniem. „Ir tik mīļi, kad jūtu, ka mazie mani pieņem, brīžam pat nosauc par mammu. Maziņi gan dikti – viens uz otru kļūst greizsirdīgi, cīnās par iespēju pasēdēt klēpī. Kad es uzslavēju, viņiem tik ļoti patīk visu ko darīt! Ir interesanti redzēt, kā katram parādās pirmie radziņi – stīķīši un niķīši.

Kad vakarā mazie aiziet, man sākas otra

maiņa – viss jāsakārto. Dzīvoklī ir speciāli uztaisīts sienas skapis, kurā var salikt rotaļlietas.”

### GRIBAS SOCIĀLĀS GARANTIJAS

Nākotnē Agnese apsver domu par tādu darbu, kurā būtu sociālās garantijas, atvaļinājums un stabili, ilgāk paredzami ienākumi. „Kurš darbs nav grūts? Katram ir sava vieglā un ne tik vieglā pusīte. Ja patīk bērni kā man, tad šis ir ļoti labs, bet trūkst tās stabilitātes, jo auklei maksā tikai tik ilgi, kamēr viņa strādā.”

## „Es viņiem tik ļoti pieķeros!”

„Lielākais grūtums – mēs ikdienā ļoti sarodam, un tad drīz nākas šķirties, jo mazais aiziet uz bērnudārzu. Citādi šis ir ideāls darbs, ja strādāt ar bērniem patīk,” saka kuldīdzniece Ilva Taurīte – aukle jeb bērnu uzraudzības pakalpojuma sniedzēja.

### IESĀK NEJAUŠI

I.Taurīte dzīvo daudzstāvu namā Planīcas ielā un mājās pieskata piecus bērniņus. Tas ir maksimālais skaits, par kuru pašvaldība maksā vienai auklei.

Pirms tam 12 gadus Ilva bijusi pavāre, vēl pirms tam pārdevēja. Kad meitai Kristai piedzimis dēliņš, Ilva daudz palīdzējusi un bijusi mājsaimniece.

Par aukli sākusi strādāt nejausi. „Piekritu pieskatīt draudzenes meitenīti. Pēc kāda pusgada viņa uzzināja, ka var iziet auklīšu kursu un saņemt pašvaldības līdzfinansējumu. Tā arī izdarīju un 2016. gadā ieguvu sertifikātu. Vēl divas mammas lūdza bērniņus pieskatīt, un tad šķita, ka ar trim jau ir gana. Bet tad lūdza vēl vairākas, un pamazām iemācījās tikt galā ar maksimālo skaitu. Nav tik



Auklīte Ilva Taurīte pieskata, kā Gustavs, Alise un Kristofers spēlējas smilškastē, kamēr pēc viņiem ieradīsies vecāki.

grūti, jo liels palīgs ir meita Krista. Bet, ja pirms pieciem gadiem kāds teiktu, ka auklēšu tik daudz un tik mazus – pusotru vai divus gadus vecus – bērnus, es neticētu.”

### „ŠEPTĒJAM KĀ JAU MĀJĀS”

Režīms esot līdzīgs kā bērnudārzā: pirms astoņiem rītā vecāki bērnus atved, tad mazie ēd brokastis, iet pastaigā, pēc pusdienām

visi guļ diendus. „Man nav piecas gultas, bet salieku čučēt šķērsām lielajā dīvanā, pa vidu ielieku spilvenu. Siltā laikā pēcpusdienā mazie spēlējas smilškastē, bet lietainās dienās – istabā. Zīmējam, veidojam no plastilīna. Brīžiem uz cepešpannas saberu miltus – viņiem ļoti patīk tajos zīmēt un darboties. Sveču dienā krāsainas sveces pilinājām virsū citām un gatavojām mammītēm pārstei-

gumu. Vēl dziedam, vingrojam un dancojam.

Mums ir arī saimnieciskas nodarbes, piemēram, padot man traukus no trauku mašīnas, slaucīt galdu ar dvielī. Visi kopā šeptējam – kā jau mājās. Mēs arī svētkus svinam. Dzimšanas un vārda dienās ir ballītes: piepūšam balonus, skan bērnu dziesmiņas.

Krista daudz palīdz – pieskata mazos, kamēr taisu ēst, tāpēc ir

vieglāk. Viņi ir maziņi. Ir teiciens, ka mājās, kurās mazi bērni, tīrīt ir tas pats, kas vākt sniegu, kamēr snieg. Tāpēc vakarā, kad vecāki atnāk viņiem pakaļ, man sākas otra maiņa: savākt, sakārtot, samazgāt.”

### BRĪVDIENAS PIEDER PAŠAI

I.Taurīte strādā tikai darbdienu, bet brīvdienās atpūšas. „Zinu, ka citas auklē arī brīvdienās, bet es ne – man jāvelta laiks arī ģimenei un mazdēlam. Vēl ir dārzs, kurā gribas pastrādāt un atpūsties. Tāpat jāatvēr laiks tikai sev, lai darbdienu ar prieku un patīkšanu varētu būt kopā ar mazajiem.

Es tiem ļoti pieķeros, un man viņi ir mīļi. Mums, lieliem cilvēkiem, arī vajadzīgs laiks, kamēr iepazīstamies. Mazajiem jo īpaši. Visiem nav viegli – cits vairākus mēnešus nevar iztikt bez mammas, pa dienu ilgojas. Un, kad jau esam saraduši, tad atkal grūti šķirties. Brīžam pilnīgi jāraud. Kad mazais jau iet bērnudārzā, pasekoju līdz sociālajos tīklos, kā kurš aug, kā izskatās.”

Publikāciju projektā *Cik droša dzīve novados – tiesiski, ekonomiski, sociāli un informatīvi šoreiz – kaimiņu attiecības.*

Atvērumu sagatavoja Iveta Grīniņa

MAF Mediju atbalsta fonds

Mediju atbalsta fonda ieguldījums no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.

VEDOKĻI

Kas, jūsuprāt, ir galvenais kaimiņu strīdu iemesls? Kā saglabāt labas attiecības?

Agrita Dreiblate, grāmatvede no Tukuma: – Ar vienu kaimiņieni ir labas attiecības, pārējos nemaz īpaši nepazīstu. Esmu dzirdējusi, ka kaimiņi strīdas. Galvenais iemesls ir alkohols. Var būt arī citi sadzīvē sastopami iemesli. Ja es dzirdētu troksni, aizietu pārliecināties, kas notiek. Ja būtu kas tāds, kas šķiet nepieņemams, ziņotu attiecīgajām iestādēm.

Artūrs Rumbenieks, pensionārs: – Man kaimiņi ir diezgan labi – nestrīdamies. Dzīvoju viens, reizēm izeju ārā uz soliņa, aprunājos. Tie, kas dzīvo nesaticīgi, man nepatīk. Esmu dzirdējis, ka, piemēram, vīrs pārnāk mājās dzēris, sievatiņš nepatīk, tad viens uz otru kliež. Tas viss atkarīgs no cilvēka rakstura un garastāvokļa.

Juris Vītols, mājsaimnieks: – Man ir trīs kaimiņi. Domāju, ka katram savs ritms un ka cita cilvēka dzīvē nevajag jaukties. Protams, ir lietas, kas jāaskaņo. Tāpēc jau nāk visi kopā sapulcēs un runā. Viss atrisinātos, ja mēs runātu nevis viens par otru, bet viens ar otru. Strīdu iemesli bijuši dažādi. Esmu dzirdējis, ka radnieki vienā mājā nevar sadalīt mantu. Ar svešo varbūt vienkāršāk.

Daiga Bierande, kuldīdzniece: – Man ar kaimiņiem ir ļoti labas attiecības. Galvenais ir parunāties, vienam otru uzklaust un netraucēt. Neesmu arī dzirdējusi par strīdiem. Droši vien iemesli ir troksņi, piemēram, skaļa mūzika, kas citus traucē.

Līga Dorbe, uzņēmēja: – Es dzīvoju privātmājā, un man ir kaimiņi visapkārt. Ar viņiem jārunājas, jādraudzējas, jābūt atbalstošiem, citam citu jāciena. Kaimiņu esmu dzirdējusi dažus gadījumus, kad kaimiņi strīdas. Piemēram, kad kāds kaut ko uzbūvē tuvāk žogam vai suņi liet citu sētās. Jā, ir arī tā, ka cits citam traucē – ar skaļjāku dziedāšanu vakaros. Strīdi, apvainošanās un iekšēja uz iestādēm neko nerisina.

Aigars Celms, kafējnicas Rezidence vadītājs: – Lai uzturētu labas attiecības, svarīgākā ir komunikācija. Jābūt draudzīgiem, citam citu jāciena. Kaimiņu būšana ir sāpīga lieta, jo daudz kas savā starpā jādalā. Parasti jau visu var sarunāt, ja ir vēlētāns. Man šķiet, ka kaimiņi visu laiku strīdas tad, ja kāpņu telpā kaut kas par ilgu atstāts vai ir troksnis. Bet tie ir sīkumi.

# Pagaidām strīds pieklusis

Suņu dēļ konflikts sācies Skrundā, Kalēju ielā 19, kur tuvu viena otrai ir divas daudzdzīvokļu mājas.

Pašvaldības policijas vecākais inspektors Andis Doniņš skaidro, ka agrāk neapmierinātība uzklājusīta no abām pusēm, bet pēdējā laikā tā pieklususi. „Esmu saņēmuši sūdzības, ka vienas mājas suņi tiek laisti pļaviņā pie otras mājas, ka noplautā zāle izmesta ne tur, kur vajag, ka kāds ne tur sēž un iedzer... Mūsu novadā ir kādas četras adreses, no kurām sūdzības saņemam trīs četras reizes mēnesī,” saka A. Doniņš. Visbiežākie iemesli esot miera traucēšana, teritorijas nekopšana, ugunsкура kurināšana. „Sūdzas par ikdienišķām lietām, kuras tikpat labi varētu atrisināt bez policijas. Dāra to vienkārti sūdzēšanās pēc,” piebilst A. Doniņš.

Kalēju ielas 19. nama iemītniece Gunta Zīdere atceras, ka problēmas bijušas ar trim suņiem, kuri pieder kaimiņu mājas iemītniecei Maijai Sultanovai un kuri dabiskās vajadzības kārtējuši pie otras mājas. Viņa gan atzīst, ka pēdējā laikā tas vairs nav novērots.

„Pavasārī suņu kakas bija no vienas vietas. Toreiz normāli šo problēmu atrisināt nevarējām – rakstījām komunālajai saimniecībai, kas abas mājas apsaimnieko, tad pašvaldības policijai. Atbilde skanēja, ka mums neesot pierādījumu. Tad prasījām būvvaldē, vai starp diviem pagalmiem var uzcelt žogu. Neatļāva.”

Rīvēšanās notiek arī citu iemeslu dēļ. G. Zīdere: „Maijai Sultanovai, kura dzīvo otras mājas galā, šajā mājā pieder divi dzīvokļi, un *tusēšanās* vienmēr notiek uz mūsu trepēm. Kad eju ar savu suni garām, viņiem nepatīk. Bet var taču *tusēt* citur – kaut vai zem saviem logiem. Problēmas bija arī ar



Lāsmas Reimanes foto

atkritumiem. Sākumā bija kopīgi konteineri, par kuriem neviens cits nemaksāja, tikai mēs. Tagad mēs savējo turam šķūnī, un to izved ik pa divām nedēļām. Pret mani tika noskaņoti arī daži mūsu mājas kaimiņi. Kad iznākam ārā, tiek vaktēts, ko darām, ko runājam... Tas ir muļķīgi.” G. Zīdere atzīst, ka arī attiecības ar kaimiņiem šādā gadījumā ir diezgan asas.

Izeju viņa neredz: „Ik pa laikam mums tā iet...” Savukārt M. Sultanova skaidro, ka viņai ar kaimiņiem neesot, ko dalīt: „Mēs suņiem uztaisījām voljēru, tie ārā netiek, un šobrīd viņa mūs liek mierā. Man pret Guntu Zīderi nav pilnīgi nekādu pretenziju, bet viņai gan ir, un pret visiem. Viņa ir uzbrūkoša un ļoti netaktiska.”

„Kad viņi man izdomāja pieteikt karu, es te dzīvoju jau vairāk nekā 26 gadus. Ik pa laikam konflikti pierimst un ir miers, bet tad atkal atjaunojas,” Skrundā saka Kalēju ielas 19. nama iemītniece Gunta Zīdere.

### Mediatorus var atrast:

www.mediacija.lv, www.sertificeti mediatori.lv.

Starp mediatoru un pusēm tiek noslēgtas līgums. Mediatori lielākoties ir juristi vai psihologi, kuri savu stundas likmi pamatprofesijai izmanto arī meditācijā, un strīdnieki izdevumus parasti sedz uz pusēm. Šādu speciālistu visvairāk ir Rīgā un tās apkaimē, bet tie izbrauc arī ārpus galvaspilsētas.

„Tu esi tāds un šitāds...” Tas ir „tu” vēstījums. Jāpāriet uz „es” vēstījumu: „Esmu apbēdināts vai dusmīgs un gribētu, lai nākamreiz tu rīkotos citādi.” Tas visu maina.”

## Simt un viens iemesls, lai sūdzētos

„Iemeslu, lai sūdzētos par kaimiņu, ir ļoti daudz, un citi to dara regulāri. Uznāk periods, kad pretenziju no abām pusēm ir kādu laiku ir miers,” novērojis Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns.

### TRAUCĒ DZĪVNIKI, MAŠINĀS, DŪMI

Starp lauku saimniecībām ilgstoši esot strīdi par zemes robežām, kupicām, ceļu servitūtu.

„Pilsētā konflikta iemesls bieži ir smēķēšana kāpņu telpā. Ar likumu ir aizliegts darīt sabiedriskās telpās. Kāds smēķē uz balkona, bet dūmi traucē kaimiņus. Nedrīkst smēķēt arī dzīvoklī, kurā ir nepilngadīgi bērni, un uz ielas bērnu tuvumā. Pat vecāki ne.

Suņi traucē ar riešanu, kaķi izkašā puķu dobes, mēdz piecūrat kāpņu telpas, pat bērnu ratiņus. Noteikumos sacīts, ka suņi nedrīkst rejt citus traucēt. Pilsētā un laukos problēmas ir ar klaiņojošajiem – bērni baidās iet garām, arī citiem nepatīkamas izjūtas. Īpašnieki to nesaprot, bet teiciens „manējais jau nevienam nekož” nav pārliecinošs.

Pēdējā laikā aktualizējušās sūdzības par auto novietošanu. Pie daudzdzīvokļu mājām nevie-

nai stāvvietai nav uzraksta, ka tā kādam piederētu, tomēr par sadalījumu ir nerakstīta vienošanās. Ja atnāk dzīvot jauns kaimiņš, viņš šajā kārtībā ieaucas, taču kaut kā pie kompromisa jānonāk. Tikko pārsūdzēts viens mūsu administratīvais sods cilvēkam, kurš savu automašīnu bija nolīcis tieši otra durvīm priekšā. Tas ir koplietošanas pagalmis. Cilvēks, kuram bija pretenzijas, pa durvīm ieiet varēja, bet neko ienest gan ne. Lieta nonākusi tiesā, jo otra puse savukārt nofotografējusi, ka saimnieks automašīnu liek tieši tāpat – pie pašām durvīm. Taču, ja traucē, pats var pabrūkt nost.”

### JA OTRS NEPLĀUJ

„Pēdējā laikā esam saņēmuši sūdzības par zāles nepļaušanu un uzrakstījuši vairākus aktus par situāciju, kurā viens kaimiņš visu kārtīgi noplauj, otram aug zāle. Tad tas pirmais zvina: „Ja viņš nepļauj, es arī nepļāšu.” Visizplatītākās ir sūdzības par naktsmiera traucēšanu. Pēdējā laikā mums regulāri ziņoja par dzīvokli Kuldīgā, Dzirnāvu ielā, kur pulcējās jaunieši, notika svinēšana un kaimiņiem tika traucēts naktsmiers. Šādi gadījumi ik nedēļu ir vairāki. Mēdz būt tādi kaimiņu konflikti, kuros jau aizmirsies, par ko kašķis sācies. Bija tāds precedents,

kad abas puses saucām pie mums izrunāties. Viens nebija vārtīgs ierīkojis tā, kā otram patiktu, otrs savukārt krūmus apgriezis ne tā, viens speciāli otram lika mašīnu pie loga vai priekšā vārtiem... Situācija nebija vienkārša, bet pēdējā laikā tas pieklusis. Labs kaimiņš tiešām ir ārkārtīgi liela veiksmē. Nav runas par to, ka varētu kādreiz pieskatīt bērnus, tomēr ir tādi kaimiņi, kuriem pat atslēgas tiek uzticētas un kuri pieskata māju, kamēr kaimiņi aizbraukuši.”

### SKAIDRO UN RAKSTA PROTOKOLUS

Kā pašvaldības policija šīs situācijas risina? K. Šabāns atbild: „Piemēram, par naktsmiera traucējumu konstatējam, vai tas atbilst patiesībai. Runājam ar vainīgo, cenšamies izskaidrot, ka šāda rīcība nav pieņemama. Gadās, ka vienā naktī uz vienu adresi braucam pat trīs reizes. Esam rakstījuši administratīvus protokolus. Mēs lietu izskatām un lemjam par sodu. Parasti vispirms mēģinām izskaidrot, runāt un pierunāt, jo konflikti ne pie kā laba nenoved. Nesen bija gadījums: kaimiņi viens otru nolāmāja, Valsts policija uzrakstīja protokolu, abi sodu samaksāja un turpināja dzīvot kopā. Kam no tā labums?”

## Biežs cēlonis – iedzeršana

Sadzīves konfliktu pamatā gandrīz vienmēr ir alkohola lietošana, secina Valsts policijas Kuldīgas iecirkņa kārtības policijas nodaļas priekšniece Vita Maslobojeva.

227 sadzīves strīdi pērn reģistrēti no tiem kaimiņu strīdā 32 konflikti.

„Šogad sešos mēnešos reģistrēti 103 sadzīves konflikti Kuldīgā, Alsungas un Skrundas novadā, to skaitā ir 20 konflikti starp kaimiņiem.” Ja blakus kāds lieto alkoholu, tas nozīmē skaļu uzvešanas, skaļu mūziku un strīdus. Izplatīti ir strīdi par īpašumu robežām. V. Maslobojeva: „Pie mums nonāk iesniegumi par kupicu bojāšanu. Tiek bojāti vai ar kaut ko aplieti koki, krūmi, pat puķes uz īpašumu robežas. Šajā gadā cīnāmies ar gadījumu, kad blakus dzīvo kāds cilvēks, kas ir psihiatra uzskaitē. Šim cilvēkam šķiet, ka kaimiņi viņu vēro, lamā. Tā ir liela problēma, ar ko saskaramies. Konflikti ir arī par bērniem, mājdzīvniekiem, koplietošanas pagalmiem utt. Šie strīdi vairāk būtu pašvaldības jautājums, bet arī mums nākas risināt. Visilgstošākie ir radu strīdi par mantu vai īpašumiem – tādi gadījumi ir ļoti smagi, un mēs esam pa vidu. Bet mūsu kompetence ir vardarbība un noziedzīgie nodarījumi.”

## Konfliktu palīdz izbeigt speciālists

Latvijā darbojas īpaši speciālisti – mediatori, kuri divām strīdīgām pusēm palīdz nonākt pie izlīguma.

„Šī strīdu risināšanas metode nav saistīta ar tiesu. Lēmumu pieņem pašas strīdīgās puses. Mediators ir starpnieks, kurš zina, kā sarunu veicināt tā, lai puses sāktu viena otru sadzirdēt, saprast, kas katrai svarīgi, un meklētu abām pieņemamu risinājumu,” skaidro Mediācijas padomes valdes priekšsēde Laima Zelmene. Galvenais princips ir brīvprātība. Ar pavēsti neviens uz mediāciju izsaukt nevar.

### KLUSĒ UN CIEŠAS

„Mediatoru palīdzība vispieprasītākā ir ģimenes strīdos, kad puses nespēj vienoties, kā dalīt mantu, pie kura paliks bērni, kādi uzturliedzēkli jāmaksā. Arī kaimiņu strīdos šī metode ir efektīva,” saka L. Zelmene.

Būtiska ir strīdu risināšanas kultūra: „Kad sākam strīdēties kaut vai par sīkumu, lielākajai daļai šķiet, ka svarīgākais ir uzvarēt. Bet svarīgākais ir – cik vērtīgas šīs attiecības. Ja vērtīgas, tad esam gatavi sēsties pie sarunu galda. Man patīk piemēri no Latīņamerikas seriāliem, kuros strīdu gadījumā notiek sarunāšanās. Mums tādas kultūras nav – mēs nestrīdamies tik skaļi un asi, bet arī neizrunājamies. Latviešu parastā stratēģija ir censties kaut ko nepatīkamu nievērot,

klusēt, ciesties. Mēs konfliktus ignorējam, nepārrunājam – pārvēršam latentā formā, bet tas nenozīmē, ka problēma risinās.”

### SARUNA: PĀRIET NO TU UZ ES

„Emocijas ir vajadzīgas. Mediators regulē, lai tās tiktu izlādētas sociāli pieņemamā veidā. Runājam par to, kā jūtamies. Izjūtas tiek identificētas, nosauktas – tad no tām var distancēties un tikt tām pāri.

Pirms sākam darbu, pieņemam noteikumus. Pirmajā mediācijas posmā abas puses savu skatījumu uz notikušo stāsta otras puses klātbūtnē. Tas ļauj informāciju neuzvert kā apdraudējumu, jo pa vidu ir starpnieks, kurš to atkārtu un pārfrāzē. Mediators iesaka pāriet no *tu* vēstījuma uz *es* vēstījumu. Daudzas metodes tiek izmantotas, lai strīdu deeskalētu un puses pārietu pie efektīva darba. Brīdī, kad pret otru rodas pirmās pretenzijas, nevajadzētu pukoties pie sevis, bet izrunāties. Jautājums, kā mēdzam sarunāties. Kad sākam justies slikti, mums ir instinkti vai tieksme kādu tajā vainot. Kad vainīgo esam atraduši, nākamā darbība ir viņam izvirzīt pamatīgas pretenzijas. Tā mēs ar otru arī runājam: „Tu esi tāds un šitāds, tu esi muļķis, nelietis...” Tas ir *tu* vēstījums. Lai komunikācija būtu efektīva, jāpāriet uz *es* vēstījumu. To pašu var pateikt ci-

tādi: „Esmu apbēdināts vai dusmīgs, jo situācija ir tāda un tāda, un es gribētu, lai nākamreiz tu rīkotos citādi.” Tas visu maina. Ja kāds vaino mūs, arī mēs aizstāvamies un uzbrūkam pretī. Ja otrs izsaka savas jūtas, tad nejutāmies apdraudēti.”

### NAV NE LABAIS, NE SLIKTAIS

„Galvenais nosacījums: abas puses ir pilnīgi vienlīdzīgas – neviens nav labais vai sliktais, un mērķis ir sadarboties. Katrai destruktīvai uzvedībai pamatā ir nepiepildīta vajadzība. Ja mums kaut ko vajag un nevaram to piepildīt, sākam izmantot varu, spiedienu, piemēram, asaras, tā vietā, lai otram pajautātu, ko var izdarīt citādi. Iekšēji mums ir vienas un tās pašas vērtības: gribam cieņu, uzmanību, mīlestību. Tad saprotam, ka esam vienādi, un varam runāt tālāk: vai nu attiecības atjaunojam, vai varbūt civilizēti izšķiramies un nekad vairs nesatiekamies. Ir arī slēptās intereses vai vajadzības. Piemēram, viens negrib, ka otrs staigā pa servitūta ceļu. Tad ejam dziļāk: kāpēc tas svarīgi, kāds īstais iemesls, ko tas maina, ja otrs staigā, un ko tas dos, ja netaigās. Atklājas īstās vajadzības un intereses, un var pāriet pie risinājuma.”

## Kad kaimiņi sadarbojas

Kuldīgas novada pašvaldība sākusī akciju *Vai tu pazīsti savu kaimiņu?*, iedzīvotājus aicinot būt modriem un ziņot, ja apkārtnē manīts kas aizdomīgs.

Pasaulē šāda iedzīvotāju iniciatīva un sadarbība ir tiesībsargājošajām institūcijām tiek saukta par *Kaimiņu sardzi*. Politologs Andis Kudors 2014. gadā veicis pētījumu *Kaimiņu sardze. Ārvalstu pieredze* un ir pārliecināts, ka šādu praksi būtu ļoti vērtīgi ieviest arī Latvijā.

### NOZIEDZĪBA MAZINĀS

A. Kudors skaidro: „Pētīju, kā *Kaimiņu sardze* strādā dažādās valstīs, jo bija iecerēti šo praksi ieviest pie mums, lai mazinātu noziedzību. Lielbritānijā, ASV, Austrālijā un citur šie projekti sākušies 70.–80. gados. Mērķis bija iedzīvotājus iesaistīt savas apkāmes drošības uzlabošanā. Notiek sadarbība vai nu ar pašvaldības, vai Valsts policiju, vai apsardzes firmām. ASV šo programmu sākusī policija, lai iesaistītu iedzīvotājus. Lielbritānijā iniciatīva nākusi no iedzīvotājiem. Igaunijā Tieslietu ministrija ir jumta organizācija, kas piešķir finansējumu. Tāda organizācija vajadzīga tāpēc, lai vieglāk iegūt finansējumu un sadarboties valsts iestādēm. Lielbritānijā *Kaimiņu*

sardzes organizācijas sadarbojas ar uzņēmumiem, kas šai kustībai ziedo. Tās ir apdrošināšanas firmas, durvju slēdžu vai ugunsdzēsības aparātu ražotāji. Tiek rīkotas tikšanās ar policistiem vai ugunsdzēsējiem, viņi stāsta par savu darbu, iedzīvotājus izglotīti būs jautājums. Vietās, kur ir *Kaimiņu sardze*, ASV noziedzība mazinās par 40%. Uz vārtiem tiek uzlikts reklāmas plakāts vai uzlīme, ka šajā teritorijā darbojas *Kaimiņu sardze*. Tas vien palīdz atvairīt negodīgu cilvēku tīkojumus.”

### DZĪVE UZLABOJAS

„Ieguvumi ir vairāki. Svarīgākais – apkaimes drošība. Cilvēki vienojas, kurš pieskatīs pagalmu. Parasti tiek iesaistīti seniori vai cilvēki ar ierobežotām iespējām, kuri tāpat pa dienu ir mājās. Ir vienošanās ar apsardzes firmu vai policiju, ka aizdomīgu darbību gadījumā viņi izbrauc. Šis cilvēks ir uzticams avots un ir instruetts, kuros gadījumos policija jāsauc. Otrs lielais ieguvums ir cilvēku sadarbība. Lielpilsētās cilvēki bieži vien nezina, kas dzīvo blakus. Komunikācija ir ļoti liels ieguvums – tiek mazināta vientulība, uzlabota dzīves telpa. Piemēram, atbrauc pašvaldības policija un

redz, ka vajag ugunsdzēsamo aparātu, labāku atslēgu u.tml. Bērni pagalmos tiek labāk pieskatīti. Komunikācija pati par sevi ir vērtīga. Ja veidojas sadarbība ar pašvaldības vai Valsts policiju, tiek viarota uzticēšanās, jo demokrātijā svarīgi, lai valsts un pašvaldības iestādēm cilvēki uzticas. Sadarbība ir labākais veids, kā to viarot.”

### VAI NU KLUSĒJAM, VAI KAUJAMIES

Vai latvieši spētu šādi sadarboties? Un no kā būtu jānāk iniciatīvai? „Te jāskatās ar atkāpi par mentalitāti,” skaidro A. Kudors. „Dānijā kādā pilsētiņā skatījās, kādi ir žogi un vispār cilvēku vēlme norobežoties. Tur to nav vai tie ir ļoti mazi. Krievijā žogi ir grandiozi, sevišķi turīgajiem. Mēs esam pa vidu. Latvietim ir tā: vai nu klusējam, vai kaujamies. Mums grūti pieņemt, ka pa vidu varētu būt normāla sazina, kurā sastopam atšķirīgus viedokļus, ir diskusija un sadarbība. Es ticu, ka pa vidu klusēšanai un agresijai varam atrast arī komunikācijas veidus. Latvijā šim vajadzētu būt pilotprojektam vairākās vietās, lai redzētu, kā tas strādā. Jāveido jumta organizācija, kas to sāk. Ja aiziet labi, tas iedvesmotu daudzus. Man šī ideja ļoti patīk, un ticu, ka arī mums tā kādreiz būs.”

„ASV uz vārtiem tiek uzlikts reklāmas plakāts vai uzlīme, ka šajā teritorijā darbojas „Kaimiņu sardze”. Tas vien palīdz atvairīt negodīgu cilvēku tīkojumus.”

### Kaimiņu sardze

- ASV šāda programma ieviesta ap 20 000 vietās. Sekojot šim piemēram, tāda īstenota arī Lielbritānijā, Austrālijā, Jaunzēlandē, Skandināvijas valstīs, Igaunijā utt.
- Mērķis: palīdzēt cilvēku personiskajai drošībai, īpašuma aizsardzībai un dzīves vides uzlabošanai.
- Viena no profilakses rīcībām ir pagalmu, kāpņu telpu un citu vietu novērošanā iesaistīt nestrādājošos iedzīvotājus: pensionārus, invalīdus, mājsaimnieces u.c.
- Kopā ar apsaimniekotājiem tiek remontētas durvis un logi, ierīkotas atslēgas, papildu apgaismojums un signalizācija, izlikta informatīvas norādes.

# Viss nav tā, kā izskatās

Redzot kāda veikala vai kafējnīcas nosaukumu, mums rodas priekšstats, kā tas varētu būt radies. Bet, parunājot ar īpašniekiem vai pārdevējiem, dažreiz izrādās, ka uzskats bijis maldīgs. Piemēram, veikalā *Krusttēvs* nepulcējas mafija, bet *Lote* nav nosaukta mērvienības vārdā. Kurzemnieks iegriezās dažās tirdzniecības vietās Kuldīgā.



## Tas nav mafijas stāsts

Sporta preču un makšķerēšanas piederumu veikala *Krusttēvs* pārdevējs Jānis smeļ: „Daudzi mūsu nosaukumu saista ar slaveno romānu *Krusttēvs*, bet aiz tā neslēpjas mafijas stāsts.”

Iemesls esot pavisam vienkāršs – sirsnīgās attiecības starp īpašnieci un viņas krusttēvu. Sarmīte Viļumsone apstiprina: tas tiešām bijis par godu krusttēvam, kurš nu jau aizsaulē.

Kad nosaukums izvēlēts, doma bijusi tāda, ka krusttēvs

jau gados un nu viņam ir daudz laika makšķerēt, atpūsties dabā, varbūt arī pārnakšņot teltī.



## Garšīgs nosaukums

Mārtiņš un Iveta Einbergi, vieni no kafējnīcas *The Marmalade* īpašniekiem, nosaukumu domājuši ilgi, jo vēlējušies kaut ko garšīgu un oriģinālu. „Ideja radās nakts laikā, šķirstot vecu krievu laika pavārgrāmatu. Pētījām dažādas receptes, un viena iekrita acīs – *Marmelādes mērce*. Un viss! Es teicu – marmelāde!” atceras Iveta. Nosaukums ir angļu valodā, jo sākumā īpašnieki domājuši, ka viņu gardumus ēdīs galvenokārt tūristi, taču lielākie gardēži izrādījušies paši kuldīdznieki. Kafējnīcas logo ir roku darbs – to veidojusi dizainere Baiba Ivanovska, bet zīmējusi māksliniece Agnese Grīnberga.

## Sievišķīgi un senlaicīgi

Audumu veikala *Lote* īpašniece Dzidra Priedola skaidro, ka nosaukumam bijuši divi iemesli.

„Gribējām sievietes vārdu, jo zinājām, ka tirgosim preces sievietēm: veļu, šūšanas piederumus, dzijas, audumus un citas lietas. Vēl gribējām kaut ko senlaicīgu. Pašai mājai ir senlaicīgs izskats, un, ja liek izkārtņi, tai jābūt pieskaņotai. Izdomājām vārdu *Šarlote*. Šķita, ka mājai tas pietāvēs.” Taču viss nav gājis, kā iecerēts: „Kad aizbraucām uz Uzņēmumu reģistru, sākās problēmas – viens uzņēmums ar šādu nosaukumu jau bija. Tad domājām, ko nu ātrumā var izdomāt. Noņēmām nost *Šar-*, un iznāca *Lote*.” Šogad uzņēmums svinēs 25. gadadienu, bet mazajiem veikaliņiem par sevi ik dienu jācinās.

## Modē bijis zelts



Suvenīru un dekoru veikala *Zelta apelsīns* īpašniece Inta Lagzdeniece iedvesmojusies no interesantajiem Rīgas bāru nosaukumiem: *Cetri balti krekli*, *Spalvas pa gaisu*, *Paldies Dievam*, *piektdiena ir klāt*.

„Sapnis par veikaliņu, kurā varu pārdot savus radošos darbus, man bija jau no 16 gadu vecuma. Iespēja parādījās 2009. gadā. Tas bija krīzes laiks – tāpat vairs nebija, ko zaudēt. Tad arī mēģināju,” stāsta Inta. Izdomājusi, ka atvērs balonu veikalu, tāpēc bija nepieciešams attiecīgs nosaukums. Galvā nākuši dažādi: *Alises Brīnumzeme*, *Gaisīgais tauriņš*. Pirmā doma bijusi *Zaļais apelsīns*. „Gāju pie reklāmistes, lai uztaisītu izkārtņi. Viņa teica: „Nē, zaļš – tas vēl nav nogatavojies. Izdomā kaut ko citu!” Tajā gadā modē bijusi zelta krāsa, tāpēc radies *Zelta apelsīns*.”

## Punktiņš uz i

„Kas tad ir akcents? Tas kaut ko izceļ. Vai sievieti, vai apģērbu – vienalga, ko. Tāpēc *Akcents* šķita kā punktiņš uz i,” skaidro dizaina priekšmetu un dāvanu veikala īpašniece Ineta Ausmane.

Nosaukums nesot tapis ilgi un mokoši – kopā ar abiem dēliem apsēdušies un domājuši. Nesot jau daudz variantu, uzskaita Ineta. Nosaukums šķietot tādā neitrālā un vieglā iegaumējams. Par izkārtņi īpašniece teic: „Kā nekā esam vecpilsētā, un te ir savi noteikumi, kurus nosaka dome. Gribēju reklāmiņu pie mājas sienas, bet to mums neatļāva, taču atradām citu risinājumu.”



## Priekštece – lauksaimniecība

„Paši nēmāmies pa dārzeņu, audzējam tomātus, sīpolus un vēl daudz ko. Tā radās *Dārziņš*,” par pārtikas un konditorejas veikaliņa nosaukumu stāsta īpašnieks Vilnis Beņķis.

Kādreiz tirgojuši gan pašaudzēto, gan no iedzīvotājiem iepirkto. Tagad tas esot aizgājis nebūtībā. „Mūsu zemnieku saimniecība saucas *Sūrupes*, jo caur saimniecību plūst *Sūrupīte*,” stāsta V.Beņķis. Veikala nosaukumu mainīt nesot bijusi vēlme, jo tas visiem zināms. Logo ideja pieder *Dārziņa* īpašniekam, taču dizains esot domes noteikts, jo vecpilsētā bez pašvaldības neko nevarot darīt.

Norgita Līga Horste  
Madaras Salas un  
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto



## Kukainis ar lielu galvu

„Ar mazmeitu bijām Grieķijā un izdzirdējām, kā dzied cikāde. Mums šī dziedāšana ļoti iepatikās, tāpēc tā nosaucām veikalu,” atklāj garšvielu veikala *Cikāde* līdzīpašniece Laimdota Rūtenberga.

„Tas nekas, ka kukainim liela galva. Nosaukums ir viegli izrunājams un saprotams arī ārzemniekiem.” Laimdota stāsta, ka mazajiem veikaliņiem ejot grūti, jo Kuldīgā cilvēku kļūst aizvien mazāk. Iepriekš veikals atradies Aizputes ielā, un tur gājis grūtāk – bijis uz slēgšanas robežas. Pašreiz tas atrodas Liepājas ielā. Šī vieta ir daudz labāka, jo te apgrozās vairāk cilvēku, tai skaitā tūristi. Ārzemnieki ļoti interesēties par vietējo vīnu, suvenīriem un citām Latvijā ražotajām precēm.



## SARUNA AR JUBILĀRI



Ilze Lūse 85 gados ir smaidīga un atraktīva, kaut gan savulaik piedzīvoti smagi pārbaudījumi.

# Dzīves norūdīta



50. gados Ilze podnieku darbnīcā veido māla traukus.

**Kuldīdzniece, bet sirdī vienmēr valmieriete Ilze Lūse, enerģijas un prieka pilna, 16. jūlijā sagaidījusi 85. dzimšanas dienu. Bērniņu pavadījusi dzimtajos Burtniekos un arī Rēzeknē. Kuldīgā nonākusi, kad te ieprecējusies meita. Frizētavā Ilzei uzreiz pateikts, ka viņa noteikti nav no Kurzemes, jo runājot pārāk pareizā latviešu valodā.**

## PAVINĀTĪES AR SMAGO MAŠĪNU

Savu tēvu I.Lūse pēdējo reizi redzējusi pirms 78 gadiem, jo 1941. gadā ģimene izsūtīta uz Krasnojarsku. 1946. gadā 12 gadu vecumā Ilze atgriezusies Latvijā, bet atrast mājvietu nav paveicies viegli.

Ilzes ģimene bijusi turīga un izglītota, un Latvijas laikā tēvam piederējusi četru

tūkstošu latu vērtā vieglā mašīna un motorlaivas. „Izsūtīta tiku vēl maza,” stāsta Ilze. „Man bija gandrīz septiņi gadi, kad aizveda uz Sibīriju. Tajā mirkli likās jauki – varēs pavizināties ar smago mašīnu... Mums nebija ne jausmas, kur mūs aizvedīs. Nevienam nebija informējis, ka sievietes un vīrieši būs atsevišķi. Sākās

bardaks – katrs ķēra mantas, ko nu varēja. Tēvs steigā bija sajaucis somas un paņēmis visas bērnu drēbes. Mamma ar pūlēm dabūja tās atpakaļ, atdodot visas rotaslietas. Bijām pārliecināti, ka drīz mūs vedīs atpakaļ. Mums iestāstīja, ka mūsu dēļ sācies karš. Visi krievi bija naidīgi noskaņoti – uzskatīja, ka mūsu dēļ viņu tēviem un vīriem jāiet karā.

Izsūtījumā Sibīrijā gāju skolā. Pabeidzu tur trīs klases. Pirmo gadu ejot uz skolu, reti varēju iet pa ceļu – krievu puiseļi mani grūda no tā nost. Biju visa ar sniegu, pa kupenām izvārtīta slapja un nosalusi, līdz aizgāju uz skolu. Ēst tur nebija, ko, vienīgi zāle. Gandrīz sešus gadus ēdām zāli... Tā, redzams, bijusi veselīga, jo vēl tagad esmu vesela un paiet varu.”

## ATGRIEŠANĀS – PIE SVEŠĀJIEM

1946. gadā Ilze atbraukusi mājās pie mammas māsas, taču viņa nav gribējusi meiteni pieņemt – pašai bijis, par ko rūpēties. Arī vectēvs nav gribējis pieņemt, jo esot par vecu. Ilze mētāta no viena pie otra, līdz viņu paņēmusi mammas draudzene. „Pašai viņai nekas nepiederēja, dzīvoja pie brāļiem. Pašiem bija vēl pieci bērni. Es vēl tagad brīnos, ka tie svešie mani pieņēma, bet ģimene no manis atteicās.

Taču man tas ļoti nāca par labu. Pēc kāda laika visus bērnus, kuriem mammas bija dzīvas, sūtīja uz Sibīriju atpakaļ. Mani neatrada, jo Burtniekos vairs nedzīvoju. Biju izziņota Vissavienības meklēšanā – Staļinam laikam ļoti bīstama bija tāda meitene,” pasmīn Ilze. Dažus gadus vēlāk, 1949. gadā, uz Sibīriju izsūtīta Ilzes mammas draudzene, un meitenei nācies pārcelties pie mammas māsas.

Tur viegli nav klājies: „Atnācu no sko-

las, man bija jāapkopj govīs, jāsanas siena paunas. Kamēr es to visu izdarīju, mammas māsas bērni jau bija izmācījušies. Es arī gribēju, bet man pateica – petroleja jātaupa – un lampas nodzēsa. Nedabūju mācīties. Guļot dzirdēju, kā žurkas no vāzēm lok ūdeni. Citreiz tās pilnīgi uzkrīta man virsū. Man tika sastāstīts, ka žurkas kož nost degunu, un es biju pārbijusies.”

## „DARBI NĀCA UN NĀCA”

„Darbi man vienmēr paši nāca klāt – nāca un nāca,” I.Lūse stāsta. „Man bija 20 gadu, kad sāku strādāt universālveikalā Valmierā. Tā bija pirmā darbavieta. Pēc tam strādāju podniecībā. Tas bija grūti, darbnīcā obligāti jāliek galvā lakatiņš, citādi mati no karstuma nodega. Tālāk ilgu laiku strādāju Preses apvienībā. Pēdējā darbavieta bija kiosks, kur parādīju labus rezultātus un mani avīzē ielika kā labāko. Pēc tam drošībniekiem tika nodota ziņa, ka avīzē mani likt nedrīkst, jo esmu bijusi represētā.”

Ap 30 gadiem Ilze zinājusi, ka precēties negrib, bet bērnu gan vajagot. „Piedzima meitiņa. Vajadzēja kaut kā dabūt dzīvokli. Izcīnīju vienistabas vecā lauku māju. To piešķīra, jo no māsas mājām biju izrakstījusies. Krievu laikā bija tāds likums, ka uz ielas māti ar bērnu atstāt nevar. Kad strādāju Preses apvienībā, tai tika piešķirts divistabu dzīvoklis. Es uzreiz teicu, ka tas būs mans. Nevienam negribēja to pieļaut, jo es ar bērnu biju viena. Tad divu mēnešu laikā apprecējos, un dzīvoklis bija mans. Pēc laika piedzima vēl viena meita.”

Pašlaik Ilze mierīgi dzīvo vienistabas dzīvoklī un labprāt ciemos gaida bērnus, mazbērnus un mazmazbērnus.

**Norgita Līga Horste**

**Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto**

## STĀRĶA VĒSTIS

**Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 17. līdz 24. jūlijam piedzimušas septiņas meitenītes un pieci puikas.**

Vienam puikam vecāki vārdu vēl domā, pārējiem bērniem doti šādi vārdi: Nikola Gabriela, Sabīne Džemma, Jasmīna, Sāra, Karīna, Hanna, Vanesa, Klāvs, Marats, Mareks, Kārlis.

## Vārdu iedod brālis



Aiga Andendorfa un Edgars Sakniņš no Talsu novada 22. jūlijā sagaidījuši meitenīti – Karīnu. Vecākiem bijuši vairāki varianti, bet galavārdu pateicis deviņus gadus vecais brālis Renārs. Karīna piedzīmusi 4570 g smaga un 57 cm gara.

**Lāsmas Reimanes teksts un foto**

## NOTĀRA PADOMS

### Cik manto bērns, cik mazbērns?



**Irīna Birzniece,** zvērināta notāre

**Vai mantojumu var novēlēt tā, ka viss paliek mazbērniem, apejot bērnus? Kā tas kārtojams?**

Jebkura persona visu savu mantu ar vienpusēju gribas rīkojumu – testamentu – var novēlēt arī mazbērniem vai noslēgt ar viņiem mantojuma līgumu. Taču jāņem vērā, ka katrs bērns no mazbērniem var pieprasīt,

lai tie naudā izmaksā viņa neatņemamo daļu, kas ir puse no tās daļas, ko bērns būtu mantojis pēc likuma.

Testamentā vai mantojuma līgumā bērnus no neatņemamās daļas var atstumt tikai pēc konkrētiem likumā paredzētiem un patiesiem iemesliem:

- 1) ja viņš izdarījis noziedzīgu nodarījumu pret testatoru, laulātā vai viņa augšupējā dzīvību, veselību, brīvību vai godu;
- 2) ja pret kādu minēto personu ierosinājis apzināti nepatiesu apsūdzību par noziedzīgu nodarījumu;
- 3) ja bērns testatoru atstājis bezpalīdzības stāvoklī un bijusi iespēja viņam palīdzēt;
- 4) ja dzīvojis izšķērdīgi vai netikumīgi;
- 5) ja nav izpildījis ar likumu uzlikto pienākumu uzturēt testatoru vai viņa laulāto;
- 6) ja mēģinājis testatoru kavēt taisīt testamentu;
- 7) ja, mantojuma atstājējam dzīvam esot, bez viņa ziņas un piekrišanas ar kādu noslēdzis līgumu par nākamo mantojumu.

To visu var darīt pie zvērināta notāra.

## ATTIECĪBAS

### Vēl viens padoms nav neuzticība



**Inga Zārde,** psihiatre un psihoterapeite

**Ko darīt, ja bērnu ārste nesūta ne pie viena speciālista, kaut bērniņam ir acīmredzama alerģija ne tikai uz sejas, bet arī rociņām un vēl izplatās. Ārste tik saka: „Pāries, ja nedosiet ēst to, kas izraisa.” Bet es nespēju atrast, kas tas ir. Jo liekas, ka no visa! Ja patī aizbrauktu pie alergologa uz Bērnu slimnīcu, to mūsu pediatre varētu uzvert kā neuzticību. To es arī nevēlos. Ko darīt?**

Piekrītu, ka būtu jānoskaidro alerģijas cēlonis, jāvairās no izraisītāja, pareizi jākopj bērniņa āda. Grūti izvērtēt ārstes taktiku, ja nezinu vairāk informācijas. Ja viņa atkārtoti atsakās jūs nosūtīt pie alergologa, turklāt jums nešķiet, ka bērns saņem pilnvērtīgu aprūpi un ārstēšanu, tad, manuprāt, ir divas iespējas: mainīt ārstu vai ar bērnu pie alergologa doties pašiem. Jūsu bērna veselība un labklājība ir pirmajā vietā. Tas, ka izvēlēties saņemt papildu viedokli pie cita ārsta, nav neuzticības izrādīšana, bet gan saprātīgas rūpes par bērna veselību un labklājību. Tas var palīdzēt arī mazināt neziņu un trauksmi par neskaidro alerģijas situāciju. Ja būsiet mierīga, zinoša un pārlieci-

nāta par to, kas ar bērnu notiek un kā jums jārikojas saistībā ar alerģiju, tad arī bērniņš neapzināti jutīsies drošāk, būs mierīgāks. Reizēm tas vien jau var nomierināt ādas stāvokli.

Lūdziet vēlreiz ārsti nosūtījumu pie alergologa! Pasakiet, ka jutīsieties mierīgāka un varēsiet būt labāka mamma, ja pakonsultēsieties ar speciālistu! Varat bērnu ārstēt tā arī patēikt: „Tas nenozīmē to, ka es jums neuzticētos, tomēr justos daudz pārliecinātāka, ja varētu dabūt arī speciālista viedokli un padomus.” Ja ārste tomēr atsaka, pierakstieties pie alergologa pati! Visgrūtāk ir palikt neziņas un trauksmes stāvoklī. Klīdzējiet šo nepatīkamo izjūtu ar vēl vienu konsultāciju pie ārsta!

Lāsmas Reimanes teksts un foto

# BULGĀRIJA: mazliet nobružāta, bet skaista



Skats no Ovečas cietokšņa uz Provadijas pilsētu.



Aladžas klosteri.

## BULGĀRIJAS REPUBLIKA

- Austrumeiropas valsts Balkānos, Eiropas Savienības dalībvalsts.
- Tā robežojas ar piecām valstīm: Rumāniju, Serbiju, Ziemeļmaķedoniju, Grieķiju un Turciju. Austrumos to apskalo Melnā jūra.
- Ap 7,35 miljoniem iedzīvotāju. Galvaspilsēta – Sofija. Nākamās lielākās pilsētas ir Plovdiva un Varna.
- Valūta ir Bulgārijas leva (1,9 levas – viens eiro).

Pagājušā gada oktobrī draudzene Monta, kura strādā ceļojumu aģentūrā NAOS, piedāvāja doties uz Bulgāriju. Par septiņām naktīm viesnīcā, lidojumu un transfēru no lidostas un atpakaļ samaksāju 348 eiro. Pirmā iemaksa (69 eiro) rudenī, pārējā summa – mēnesi pirms ceļojuma. 12 cilvēku kompānijas piedzīvojums sākās 28. jūnijā. Kas Bulgārijā piedzīvots, un ko ņemt vērā, tur ciemojoties?

## ZELTA SMILTIS – IECIENĪTS KŪRORTS

Agrā rītā – ap trijiem – tikāties Rīgas lidostā, lai 5.30 izlidotu uz Bulgārijas trešo lielāko pilsētu Varnu. Nosēžoties mūs sagaidīja tūrisma aģentūras *Novatours* gide Aleksandra. Autobusā devāmies uz viesnīcu un dzīvojām vienā no iecienītākajiem kūrortiem *Zelta smiltis*, kas atrodas Rivjēras ziemeļu daļā 18 km no Varnas. Dzīvojām trīsreizvaigžņu viesnīcā divu minūšu gājienā no jūras. Bijām iegādājušies *all inclusive* (viss iekļauts) – par maltītēm nav jādomā, jo brokastis, pusdienas un vakariņas ēdām viesnīcā.

## VISAPKĀRT VĀCIEŠI

Pirmās divas dienas pavadījām tikai kūrortā. Tajā ir viss, kas atpūtniekam vajadzīgs: neskaitāmi bāri, restorāni, kuros aicina drau-

dzīgi viesmīļi, izklaides zona, kurā var izbraukt ar panorāmas ratu, iesēsties tūristu vilcieniņā un apskatīt apkārtni (vienīgi vadītājam jāpajautā, kāds ir maršruts). Mēs, pieci draugi, iekāpām vilcieniņā, kas veda gar viesnīcām, nevis Melno jūru.

*Zelta smiltis* iecienījuši vācu jaunieši: vairākos bāros skanēja tikai vācu mūzika un personālam nebija grūti sarunāties vāciski. Arī troksnis tur valda visu nakti. Ja plānojat mierīgu un klusu ceļojumu, es neieteiktu apmesties pie jūras.

## NAVIGĀCIJA PIEVIĻ VAI RĀKKĀRT

Otrās dienas vakarā tikāties ar gidi Aleksandru, lai izplānotu tālākās dienas. Nolēmām doties divās ekskursijās, ko piedāvā tūrisma aģentūra, bet vienu dienu tuvākos objektus apskatīt ar nomas auto.

Nākamās dienas rītā tikām pie trīs dažādām automašīnām, vienas noma diennaktī maksāja 35 eiro.

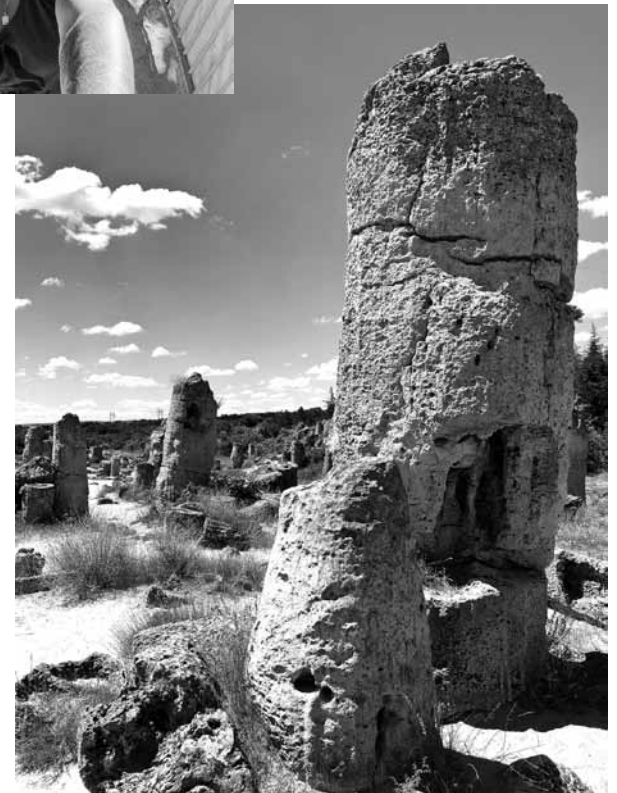
Pirmais apskates objekts atradās kūrorta apkaimē klintīs, kur viduslaikos vairākos stāvos izcirsts Aladžas klosteris. Tā augstums – gandrīz 40 metru. Godīgi sakot, bijām gaidījuši ko iespaidīgāku. Klosters apmeklējums izmaksāja trīs levas jeb apmēram eiro un 50 centus.

Nākamā pietura – Evksinogradas pils. Kā navigāciju izmantojām mobilo aplikāciju *Waze*, bet ne vienmēr tā virzienu parādīja precīzi, jo internets šajā valstī nav tik labs kā pie mums. Uz pili navigācija gribēja mūs aizvest pa stāvu, mazu, grantētu ceļu, kas noteikti nav tā labākā izvēle. Nonākot galā, pili mūs neilaida, jo apskati nebijām rezervējuši. Devāmies tālāk uz Akmeņu mežu 36 kilometrus no viesnīcas. Atkal trīs levas par ieeju. Akmeņu mežs ir neliela, smilšaina teritorija, ko klāj dažāda augstuma, platuma un formu akmens veidojumi. Tie atgādina stubus jeb kolonnas, un gandrīz visiem akmens blūķiem ir tukšs vidus.

Pēc tam braucām apmēram 30 kilometrus līdz Provadijai, kur kalnā apskatījām Ovečas cietoksni. No tā pavērās brīnišķīgs skats uz mazo pilsētu. Šis objekts izmaksāja tikai levu, jo pateicām, ka esam studentu grupa. Dodoties no vienas vietas uz otru, redzējām brīnišķīgas saulespuķu plantācijas.

Tālāk ceļš veda uz Varnu, bet navigācija atkal pievīla – ilgi riņķojām pa ielām, līdz viens otru atradām. Pilsētas centrā atrast brīvu vietu automašīnai bija neiespējami, tāpēc iebraucām maksas autostāvvietā, kurā divas levas par pirmo stundu, bet par katru nākamo – viena. Nesteidzīgā solī pastaigājām gar jūru,

Akmeņu mežs – neliela, smilšaina vieta, ko klāj dažāda augstuma, platuma un formu



pa piejūras parku. Apmeklējām milzīgu tirdzniecības centru, kurā dažādus gardumus, vīnu un citas lietas sapirkāties daudz lētāk nekā mūsu kūrorta veikalos, kur cenas īpaši neatšķirās no cenām Latvijā. Tāpēc uz veikaliem un kafejnīcām iesaku iet ārpus tūristu

ieciņām vietām, jo tur ir divreiz lētāk. Tāpat, mazajos veikalos iepērkoties ar skaidru naudu, tā obligāti jāpārskaita, jo atlikumu var izdot mazāku, nekā jābūt. Vairākas vietās kases aparātu pat nebija.

(Turpmāk vēl.)

## REKLĀMA

*Piestedzies panākumiem!*

100 LATVIJAS UNIVERSITĀTE KULDĪGAS FILIĀLE

**NĀC STUDĒT**

**Latvijas Universitātes KULDĪGAS FILIĀLĒ!**

**Studē pedagogiju, sociālo darbu vai izvēlies jauno unikālo studiju programmu un kļūsti sporta treneris!**

**Uzņemšana turpinās līdz 31. augustam**

**Izvēlies studijas tuvāk mājām!**

[www.gribustudet.lv](http://www.gribustudet.lv)  
[www.lu.lv](http://www.lu.lv)

📍 Kalna iela 19, Kuldīga  
☎ +371 63323457, +371 26437524  
✉ [kuldiga@lu.lv](mailto:kuldiga@lu.lv)



Visvairāk laika Bulgārijā tika pavadīts, peldoties siltajā Melnajā jūrā.

**PĀRDOD**

Izremontētu studio tipa trīsistabu **DZĪVOKLI** 2 km no Skrundas, netālu no Skrundas – Saldus šosejas un neregulāri vienistabas dzīvokli 2. stāvā; ir saimniecības ēkas, cena runājama. Tāl. 29972984.

**AUDI 80**, 1991., TA 03.2020. Tāl. 26684169.

No Vācijas – **MITSUBISHI COLT**, 1,2, benzīns, 2005, 3 durvis, jauna TA, 1650 eiro. Tāl. 26318731.

**ROLLERU**, marka **ZNEN** (2014.), mazs nobraukums. Tāl. 29863340.

**VEĻAS AUTOMĀTU**, ledusskapi u.c. Tāl. 20062420.

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, iebūvējamus skapjus, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Plašs žalūziju piedāvājums. Mucenieku iela 25, tālr. 28448638, Gravas iela 1 (*Elvi*), tālr. 28378818.

Žaņa Sūniņa **GLEZNAS**. Tāl. 28396010.

**GRAUDUS**, iekrāvējus. Tāl. 26064339.

Pārdod **MEDU** (3 l – 18 eiro) ar piegādi mājās svētdien, 28. jūlijā. Tāl. 26441406.

**PADOMS****Saule un karstums automašīnā**

Atgriezoties siltajam laikam, daudzi plāno nedēļas nogalē izbūvēt skaisto vasaru. Dodieties ar auto tālākā braucienā, jāņem vērā vairākas lietas.

**CEĻOJUMU PLĀNOT**

Vasara ir aktīvākais laiks, kad Latvijā tiek remontēti ceļi, tāpēc ceļā uz iecienītākiem galamērķiem var veidoties intensīvāka satiksme un sastrēgumi. Pirms doties, plāno savu braucienu! Pārbaudi remontdarbus uz ceļa un, iespējams, izvēlies citu maršrutu, lai izvairītos no sastrēgumiem, kuri saulainā laikā mēdz radīt diskomfortu, it īpaši mašīnām bērniem! Laikus ieplāno pieturas punktus, sniedzot iespēju sev un citiem pasažieriem izkustēties vai pavigrot!

**NEBRAUKT PIEKARSUŠĀ AUTO**

Ja auto novietots saulē, tad, atverot durvis, ārā veļas svelme. Lai no tās izvairītos, auto der iedarbināt minūtes piecas pirms došanās ceļā un ieslēgt kondicionieri, lai salonu atvēsinātu. Īpaši karstās dienās arī stūre mēdz sakarst tā, ka nav iespējams tai pieskarties. Stāvvietā

**JAUNPUTNUS** (3,5 mēn., *Lohman Brown*). Tāl. 29384691.

SIA *Vēvers* pārdod kurināmās priedes skaidu **BRIKETES** ar piegādi. Cena 125 eiro. Tāl. 26651831.

Skaldītu meža **MALKU**. Tāl. 27885688.

**MALKU** maisos, kravās. Tāl. 26544462.

Ar piegādi pārdod visu veidu **MALKU**. Tāl. 29249578.

**MALKU** – skaldītu un klučos. Tāl. 27811870.

Skaldītu **MALKU**, rakstām kvītis. Tāl. 29428876.

Skaldītu lapkoku **MALKU**: 6 berkubi – 180 EUR, 10 berkubi – 250 EUR. Tāl. 29562735.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tāl. 29974786.

**GRANTI, SMILTI**. Tāl. 27101850.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tāl. 29142702.

**PĒRK**

Pērk **MĀJU** Kuldīgā ar trīs vai vairāk istabām. Tāl. 26298399.

**AUTOMAŠĪNAS**. Tāl. 29165063.

**TRAKTORUS, PIEKABES**, inventāru, vieglās **AUTOMAŠĪNAS**. Tāl. 26104984.

SIA *Lateira* pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** (arī aprūtinātus un nenokārtotus), birzis un cirmsas visā Kurzemē. Kārtojams dokumentus. Tāl. 27030802, mezi@lateira.lv.

*Craftwood* **PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena 1000–10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tāl. 26360308.

Baltalkšņu **CIRSMAS**. Tāl. 27811870.

**MEŽUS**, cirmsas, malku. Tāl. 26544462.

Bērza, oša **ZĀGBAĻĶUS**. Tāl. 29428876.

**PĒRK ZARUS** šķeldošanai pie ceļa un cirmsās; kā arī veicam apauguma tīrīšanas darbus. Strādājam Tukuma, Talsu, Kuldīgas, Saldus, Dobeles un Jelgavas novadā. Tāl. 26372598.

Kautuve SIA *Lāses AM* Kurzemē, Vidzemē un Zemgalē pērk kautsvarā piena un gaļas šķirnes **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** un **TEĻUS** par tirgus cenām. Ir piemaksas gaļas liellopiem. Labas cenas jaunlopiem. Visiem piemaksas par daudzumu, sākot no 5 gab. Samaksa 7 dienu laikā. Transports bez maksas. Tāl. 29353243.

Z/s *SMAIDAS* pērk **MĀJLOPUS**. Tāl. 29437251, 28393052, 63341221.



SIA *Kurzemes Gaļsaime* – **BUĻĻUS, GOVIS, TELES**. Tāl. 63454845, 29427543, 26569362.

**GAILENES, MELLEENES**: Kuldīgā, Planīcas ielā 7a, tālr. 24949355; Skrundā, Liepājas ielā 4, tālr. 24845242; transports pie klienta, tālr. 26284210.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakal. Tāl. 29886349.

Pērku **RAGUS**. Tāl. 22728888.

**PĀRDODAM:**

- Skaldītu lapu koku **MALKU** ar piegādi;
  - Dažādu izmēru **ZĀGMATERIĀLUS** būvniecībai.
- Tālrunis 26149137.

**DAŽĀDI**

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tāl. 29705025.

Veic **CELTNIECĪBAS** darbus mājās un dzīvokļos. Tāl. 22145256.

**JUMTU DARBI** (remonts, maiņa), fasādes siltināšana, apdare, materiālu piegāde. Tāl. 25300993.

Siltinām mājas ar **EKOVA TI**, granulām un termoputām. Tāl. 26748235.

Sniedz **MINIEKSKAVATORA** (3 t) pakalpojumus. Tāl. 26332145.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS, STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tāl. 28358514.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAU-GUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirmsas izstrādei. Tāl. 29150380, 26458900.

SIA *Energoparks* veic **APAUGUMA** tīrīšanu, pērk **ZARUS** šķeldošanai un koksnes skaidas. Tāl. 28813110.

**TRIMERĒ** zāli un krūmus visā novadā. Tāl. 28958135.

Bez maksas – **AKMEŅUS** (šķeltos un daļējus) no mūra. Tāl. 26432922.

Ātri un lēti ierīko **DZIĻURBUMU**. Tāl. 29605105, 28205914.

Tīra **DZIĻURBUMUS**. Tāl. 29296723.

Tīra **AKAS**. Tāl. 27448331.

**KAPU PIEMINEKĻI** Dzirnau ielā 42.

Jāni Krīger, lūdzu **PIEZVANI!** Tāl. 28263706.

**ZOOBIRŽA**

Dāvina mazus **KAĶIŠUS**. Tāl. 27744886.

**LĪDZJŪTĪBAS**

*Un pēkšņi manā skanošā dārzā  
Kādu rītu ir ienācis klusums.*

/B.Saulītis./

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem, **ELMARU LAGZDENBERGU** mūžībā pavadot.

Iedzīvotāji Saldus ielā 6a

Esam kopā ar Tālvaiļi Remertu, sievu mūžības ceļā pavadot.

Kaimiņi Gaismas ielā 7

*Tālu gāju grūtu mūžu,  
Daudz darbiņu padarīju;  
Nu apsīka mani soļi,  
Baltā smilšu kalniņā.*

/T.dz./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Sandrai un tuviniekiem, no mammas atvadoties.

Padures pagasta pārvalde

**PAZUDIS**

Pazudusi vācu aitu suņa **KUCĪTE**. Varētu būt Padurē vai Maņģenē. Atradējam lūgums zvanīt pa tālr. 29145312.

**VĒLAS ĪRĒT**

Vienistabas **DZĪVOKLI**. Izskatīšu visus piedāvājumus. Tāl. 28134042.

**VAJADŽĪGI**

SIA *Bruģis AA* (0203455181) aicina darbā **PALĪGSTRĀDNIEKUS** bruģēšanā. Samaksa 400–600 EUR. Tāl. 29496314.

Meklē **SLAUCĒJU, KŪTS STRĀDNIEKU**. Alga: 15 EUR/dienā. Emīlija Kolna, tālr. 63352232.

**IĒPAZĪŠANĀS**

**VĪRIETIS** (59) iepazīsies ar sievieti patīkamām tikšanās reizēm. Iesākumā SMS – 29829579.

**JŪLIJA ERUDĪTS**

**Cik medaļu taekvondo sacensībās ieguvusi 15 gadus vecā skrundeniece Džesika Logina?**

Atbildi meklējiet *Kurzemnieka* iepriekšējos numuros! Atbildes līdz 29. jūlijā 12.00 sūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

**Atbilde:** čehu uzņēmums *Mūsu Ko* Latvijā pavada laiku no aprīļa līdz oktobrim un nodarbojas ar atrakciju biznesu.

**Pareizi atbildējuši:** Velta Višņevska, Agita Luka, Ingars Neimanis, Ausma Kreidere, Gunta Folkmane, Vita Jurenovska un Valdis Dadzis.



**Lasi mūs arī internetā:  
www.kurzemnieks.lv!**

SEN

**Kuldīgas tirdzniecības skola**

Kā mums no drošas puses ziņo, no tiem 2000 rubļiem palīdzības naudas, kurus tirdzniecības un rūpniecības ministrija šajā mācību gadā dod šai skolai, tā izrakstījuse no ārzemēm jaunus fizikalisko un preču kabinetus, ieguvuse jaunus mācības līdzekļus ģeogrāfijā, vēsturē, dabas zinībās, ķīmijā u.c. Iegādājusies visas jaunās skolas mēbeles, piemēriņas skolnieku augumam un jaunākajām veselības kopšanas prasībām. Skolas bibliotēka tagad papildināta ar 300 jaunām grāmatām.

*Kuldīgas Vēstnesis pirms 110 gadiem*

JOKI

Futbola bumba vēl tikai lidoja skolas direktora loga virzienā, bet bērni jau spēlēja paslēpes...

.....

Ģimenes strīdos mēs ar sievu rīkojamies kā grupa koncertā: sākam ar jaunu materiālu, bet beidzam ar labi zināmajiem hitiem.

.....

No jūras veltēm man iznāk tikai sāls.

.....

Mācītājs jautā puikam:

– Vai tu pirms ešanas Dievu lūdzi?

– Nē, mamma ēst gatavo labi.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 26. JŪLIJĀ

Dienas garums – 16 st. 39 min.  
Saulē lec 5.10, riet 21.49.

Naktī +15°...+17°

R A D

2-3 m/s

Dienā +22°...+25°

R A D

3-5 m/s

RĪT, 27. JŪLIJĀ

Dienas garums – 16 st. 35 min.  
Saulē lec 5.12, riet 21.47.

Naktī +17°...+18°

R A D

2-3 m/s

Dienā +22°...+27°

R A D

3-5 m/s

PARĪT, 28. JŪLIJĀ

Dienas garums – 16 st. 31 min.  
Saulē lec 5.14, riet 21.45.

Naktī +18°...+21°

R A D

2-3 m/s

Dienā +25°...+29°

R A D

2-3 m/s

**9. augustā 19:00**  
Skrundas pilskalna estrādē

*Rud Blaumanis*  
**NO SALDENĀS PUDELES**

Biletes 'Bīlesu Parādīze' kasēs.  
Iepriekšpārdošanā lētāk.

Kuldīgas veselības centrā,  
Ventpsils ielā 12,

**VĒNU DIENĀ**  
trešdien, 7. augustā,

pieņems  
**Dr. Mauriņa**  
lāzermedicīnas  
klinikas  
**ASINSVADU  
ĶIRURGS,  
FLEBOLOGS  
Dr. JURIS  
RĪTS.**

Iepriekšēja pieteikšanās ārsta maksas konsultācijai pa tālr. 67374747.  
**Darbojas ERGO**  
apdrošināšanas polises.

**LOGUPIEGĀDE.LV**

**PALIELINI MĀJAS VĒRTĪBU**  
AR **VĀCU KVALITĀTES**  
**PVC LOGIEM!**

PASŪTĪJUMIEM  
VIRŠ 1500 EUR  
BEZMAKSAS  
PIEGĀDE

Lai uzzinātu cenu, ienāc  
**www.logupiegade.lv**  
vai zvani t. 29142957

\*Piedāvājam montāžu  
no 10 vienībām

**APJOMA ATLAIDES!**

**LOGU E-VEIKALS**

**Kurzemnieku**  
**augustam var abonēt**  
**līdz 29. jūlijam:**

- www.abone.pasts.lv (ietaupot 71 centu),
- pasta nodaļās,
- pie pastniekiem,
- redakcijā (ietaupot 71 centu).

**JĀTNIĒKU SPORTA KLUBS**

pieņems zirgu izjādes 27. un 28. jūlijā  
no plkst. 12:00 - 15:00  
Dārzniecības ielā 2, Kuldīgā.  
Nāc garām un ienāc!  
Info tālrunis: 28727355

**RECEPTE**

**KARPA DĀRZEŅU MĒRCĒ**  
**Vajadzēs:** 1 karpu (ap 1,5 kg), 4 seleriju kātus, 2 burkānus, 1 purava balto daļu, 200 g sausa baltvīna, 100 ml saldā krējuma, 3 ēd.k. etiķa, 8 smaržīgo piparu graudiņus, 3 lauru lapas, 2 ēd.k. rozīņu, 1/3 tēj.k. kanēļa, sviestu, sāli, piparus.

**Kā pagatavot.** Karpai notīra zvīņas, izkūda, ar sāli un svaigi maltiem pipariem ierīvē gan no ārpuses, gan iekšpusēs. Pārliek uz paplātes un ap 50 min. cepeškrāsnī cep

180 grādos.  
Puravu, seleriju kātus un burkānus sagriež smalkāk. Pannā izkausē sviestu un dārzeņus apcep. Pievieno etiķi un vīnu, lauru lapas, piparkūku garšvielas, smaržīgos piparus, rozīnes, sāli un svaigi maltus piparus. Sautē 15 min., pievieno saldo krējumu, uzkarsē un izslēdz. Karpas pasniedz ar vārītiem kartupeļiem un dārzeņu mērci.  
**Katrīna Spulieniece-Aišpure,**  
uztura speciāliste

NOMETNE

**Volejbolisti un vieglatlēti šogad tiekas Kalnos**

Kopš 1972. gada Kuldīgas novada sporta skolas volejbola un vieglatlētikas nometnes rīkotas Īvandē, bet šogad tradīcija pārtrūkusi, jo muižas apsaimniekošanā ir izmaiņas, tāpēc šonedēļ jaunie sportisti devušies un Kalnu vidusskolas kompleksu Nīgrandē.

Volejbolistu nometnes vadītāja Inita Šneidere pastāstīja, ka tikai martā uzzinājuši – šogad Īvandē rīkot nebūs iespējams, jo beidzies līgums ar iepriekšējo apsaimniekotāju (SIA Īvandes muiža). „Mums paziņoja, ka nebūs iespējas ne nakšņot, ne ēdināt. Kad bijām tur aizbraukuši, muiža tiešām izskatījās diezgan bēdīgi. Uz šo mirkli gan tur kaut kas mainījies. Bet ziņa atnāca pārāk vēlu, un iespēja atrast citu vietu bija ļoti ierobežota. Aprīlī visas bāzes gan pie jūras,

gan citas lielākoties bija aizņemtas, bet atradām Nīgrandē. Protams, šeit nav tik pierasti, bet visas ieceres var realizēt.” Šonedēļ volejbola nometnē piedalās 89 audzēkņi no Kuldīgas, Liepājas un Skrundas, nākamnedēļ uz turieni dosies vieglatlēti.

„Ļoti ceram, ka Īvandes muižā viss sakārtosies un varēsim tur atgriezties, jo tā ir nozīmīga ne vien mums, bet visam novadam,” piebilst I.Šneidere.

**Antra Grīnberga**  
**Initas Šneideres arhīva foto**



Pirmo reizi pēc vairāk nekā 40 gadiem Īvandes muižā Kuldīgas novada sporta skolas nometnes pārcēlušās citur – uz Kalnu vidusskolu Saldus novada Nīgrandē.